

31 Însă aceleia dintre voi care persistă în supunerea față de Allah și față de trimisul Lui și împlinește fapte bune, plăcute lui Allah, îi vom da o răsplată dublă față de celelalte femei dreptcredincioase și îi vom pregăti ei în Viața de Apoi o răsplată nobilă în Paradis.

32 O, voi soții ale profetului Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa)! Voi sunteți în privința virtuților și a nobleții voastre fără asemănare între celelalte femei. Ci voi sunteți în privința acestora pe o treaptă la care nu ajunge nicio alta [dintre femei], dacă voi veți plini poruncile lui Allah și veți sta departe de restricțiile Lui. Așadar, nu vă arătați binevoitoare, îndulcind vorba voastră, dacă vorbiți cu unii bărbați străini de voi, pentru ca acela care are boala fătărniceii în inimă să nu poftască la voi cu păcat. Și spuneți vorbe care să nu lase loc la interpretare, cu seriozitate, ci nu în glumă, doar atât cât este necesar să vorbiți!

33 Ședeți în casele voastre și nu ieșiți din ele fără vreo nevoie anume, și nu vă dezgoliți podoabele voastre, așa cum făceau femeile de dinainte de islam, care își arătau podoabele pentru a-i atrage pe bărbați. Împliniți Rugăciunea în cel mai bun mod cu putință, și plătiți Dania din averile voastre și fiți cu supunere față de Allah și față de trimisul Său! Cu adevărat, Allah voiește să îndepărteze de la voi, o, soții ale profetului, suferința și răul, și voiește să vă curățească întru totul sufletele voastre, prin înfrumusețarea lor cu cele mai virtuozate atribute și depărtarea lor de vicii, până când nu mai rămâne nimic necurat.

34 Și țineți minte ceea ce se recită în casele voastre dintre versetele lui Allah care sunt revelate profetului, precum și din tradițiile pure ale profetului Său! Căci Allah a fost Binevoitor cu voi atunci când v-a așezat în casa profetului Său și a fost Bineștiutor când v-a ales pe voi pentru a fi soțiile trimisului Său și v-a făcut să fiți mamele tuturor dreptcredincioșilor din națiunea sa.

35 Cu adevărat, cei umili întru supunerea față de Allah, precum și cele umile, și cei care cred în Allah, și cele care cred, și cei supuși și cele supuse lui Allah, și celor sinceri, precum și celor sincere, în vorbă și faptă, celor statornici [și răbdători] și celor statornice [și răbdătoare] întru supunerea față de Allah și în abținerea de la păcătuire și în a face față încercărilor, și celor ce dau milostenii și acelor dintre femei care dau milosteniile obligatorii, cât și cele opționale, și celor care postesc și acelor dintre femei care postesc ceea ce este obligatoriu pentru ei, precum și posturi voluntare, și celor care își păzesc castitatea lor și acelor dintre femei care își păzesc castitatea lor și își păzesc frumusețea lor de la a fi descoperită în fața celor cărora nu le este permis să o vadă, și prin depărtarea de păcatul preacurviei și de faptele care duc la acesta, și celor care-L pomenesc pe Allah mereu, precum și acelor dintre femei care-L pomenesc pe Allah în inimile și cu gurile lor, în taină și în mod vădit, - acestora le-a pregătit Allah iertarea păcatelor lor și o răsplată mare în Ziua Judecății, în Paradis.

Dintre pildele acestor versete:

1 - Printre îndrumările date de Coran femeilor musulmane se numără și interzicerea îndulcirii vocii și poruncirea rămânării în casele lor, în afara de situațiile determinate de necesitate, precum și interzicerea înfrumusețării și a descoperirii trupului în fața bărbaților străini de ele.

2 - Virtuțile familiei profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), și dintre membrii familiei sale făcând parte și soțiile sale.

3 - Principiul egalității este aplicat între femei și bărbați în privința faptelor lor și a răsplății pentru acestea, în afară de ceea ce a fost menționat ca o excepție pentru fiecare, de către legea islamică.

سُورَةُ الْاَحْزَابِ

٤٢٢

الْحُزْنُ الثَّانِي وَالْعَشْرُونَ

وَمَنْ يَقْنُتْ مِنْكُمْ لِلَّهِ وَرَسُولِهِ وَتَعْمَلْ صَالِحًا نُفُوتَهَا
 أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهَا رِزْقًا كَرِيمًا ۝٣١ يٰنِسَاءَ النَّبِيِّ
 لَسْتُنَّ كَأَحَدٍ مِنَ النِّسَاءِ اِنْ اَتَقَيْتُنَّ فَلَا تَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ
 فَيَطْمَعَ الَّذِي فِي قَلْبِهِ مَرَضٌ وَقُلْنَ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝٣٢ وَقرَنَ
 فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ وَأَقِمْنَ
 الصَّلَاةَ وَءَاتِينَ الزَّكَاةَ وَأَطِعْنَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنَّمَا
 يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ أَهْلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَكُمْ
 تَطْهِيرًا ۝٣٣ وَأَذْكُرْنَ مَا يُتْلَىٰ فِي بُيُوتِكُنَّ مِنْ
 آيَاتِ اللَّهِ وَالْحِكْمَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا ۝٣٤
 إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
 وَالْقَانِتِينَ وَالْقَانِتَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّادِرِينَ
 وَالصَّادِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ
 وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّابِقِينَ وَالصَّابِقَاتِ وَالْحَافِظِينَ
 فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
 وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ۝٣٥

Surat Al Ahzab

422

Juzz 22

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا مُبِينًا ﴿٣٦﴾ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قَضَى زَيْدٌ مِنْهَا وَطَرًا زَوَّجْنَاكَ لِلْكِ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَزْوَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ﴿٣٧﴾ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ وَسُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ﴿٣٨﴾ الَّذِينَ يَبْلُغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكُنْ بِاللَّهِ حَسِيبًا ﴿٣٩﴾ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٤٠﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ﴿٤١﴾ وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ﴿٤٢﴾ هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ لِيُخْرِجَكُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ﴿٤٣﴾

36 Dacă Allah și trimisul Său au hotărât în privința lor un lucru, nu se cuvine ca un dreptcredincios sau o dreptcredincioasă să mai aibă posibilitatea de a alege între acceptarea sau respingerea lui. Iar acela care arată nesupunere față de Allah și față de trimisul Său, se află în rătăcire învederată de la calea cea dreaptă.

37 Și dacă tu te-ai adresat, o, profetule, aceluia pe care Allah l-a binecuvântat cu islamul, și față de care tu ai arătat bunăvoință, eliberându-l din sclavie – și aici se face referire la Zaid ibn Harith (Allah să fie mulțumit de el), atunci când el a venit la tine pentru a se sfătui în privința divorțării de soția sa, Zainab bint Jahș - zicând: „Păstrează-o pentru tine pe soața ta, fără a divorța de ea. Și fii cu teamă față de Allah și pune-te la adăpost de pedeapsa Sa, prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale!” Atunci tu ai ținut ascuns în sufletul tău, o, profetule, ceea ce Allah ți-a revelat cu privire la căsătoria ta cu Zainab bint Jahș. Tu te-ai temut de oameni, însă Allah va face limpede divorțul lui Harith de ea și căsătoria ei cu tine. Iar Allah este mai vrednic să te temi de El într-o astfel de situație. Și mai apoi, atunci când Zaid nu a mai dorit-o pe ea ca soție și a divorțat de ea, Noi ți-am dat-o ție ca soață, pentru a evidenția că nu este niciun păcat pentru dreptcredincioși să ia în căsătorie soțiile fiilor lor adoptivi, dacă aceștia au divorțat de ele și și-au încheiat perioada lor obligatorie de așteptare de după divorț. Și porunca lui Allah trebuie să fie împlinită, și ea nu poate fi oprită și nici împiedicată de nimic.

38 Nu este niciun păcat pentru profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) într-o astfel de situație să fie căsătorit cu o fostă soție a fiului sau adoptiv, și nicio limitare. Ci într-o astfel de situație el urmează rânduiala profeților de mai înainte de el, nefiind el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) primul dintre profeți într-o astfel de situație. Împlinirea acestei căsătorii și anularea adopției este porunca lui Allah și o hotărâre hărăzită, ce nu poate fi respinsă; iar profetul nu are nicio posibilitate de alegere cu privire la aceasta.

39 Aceștia sunt profeții care transmit mesajele revelate de către Allah popoarelor lor și nu se tem de nimeni altcineva în afara de Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, și nu pleacă urechea la cele spuse de alții atunci când plinesc cele permise lor de către Allah; și Allah este de ajuns pentru a ține socoteala faptelor supușilor Săi și pentru a-i socoti și răsplăti pentru ele, cu bine pentru ceea ce este bun, și cu rău pentru ceea ce este nelegiuit.

40 Muhammed nu este tată niciunuia dintre bărbații voștri, și astfel el nu este nici tatăl lui Zaid pentru a-i putea fi interzisă lui căsătoria cu soția acestuia, dacă el a divorțat de ea. Ci el este trimisul lui Allah pentru oameni și încheietorul profeților, fără a mai exista niciun profet după el. Și Allah este Atoateștiutor, și nimic din ceea ce îi privește pe supușii Săi nu îi rămâne ascuns. 41 O, voi cei care credeți în Allah și pliniți cele pe care El vi le-a prescris, pomeniți-L îndelung și mult pe Allah, cu inimile, gurile și trupurile voastre.

42 Și elogiați-L, preaslăvindu-L și cinstindu-L, la începutul și spre sfârșitul zilei, datorită virtuților acestor perioade de timp! 43 El este Cel care arată îndurare față de voi și vă laudă pe voi, așa cum și Îngerii Săi se roagă pentru voi, pentru ca să vă scoată pe voi din întunecimile necredinței la lumina credinței și El este Îndurător cu cei dreptcredincioși și nu îi pedepsește pe ei dacă au fost supuși față de El prin plinirea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale.

◆ **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Obligatorietatea supunerii depline a dreptcredinciosului față de porunca lui Allah și împlinirea sa. 2 - Cunoașterea de către Allah a ceea ce se află înăuntrul sufletelor.

3 - Dintre virtuțile mamei dreptcredincioșilor Zainab bint Jahș este și faptul că ea a fost căsătorită prin porunca lui Allah de deasupra celor șapte ceruri. 4 - Virtuțile pomenirii lui Allah, mai ales dimineața și seara.

44 Salutul dreptcredincioșilor în Ziua când Îl vor întâlni pe Domnul lor va fi pace și apărare de orice rău, iar Allah le-a pregătit lor o răsplată generoasă în Grădina Sa, ca o răsplată pentru supunerea lor față de El și depărtarea de nesupunere.

45 O, tu, profetule! Noi te-am trimis pe tine oamenilor ca martor pentru ei, pentru a le transmite cele cu care ai fost trimis lor, ca binevestitor pentru cei dreptcredincioși dintre ei în privința celor pe care Allah le-a pregătit lor în Paradis, și ca prevenitor pentru necredincioși în privința chinului pregătit pentru ei.

46 Și te-am trimis pe tine ca un chemător la credința în Unicitatea lui Allah și supunerea față de porunca Lui, și te-am trimis pe tine ca o candelă luminoasă, de a cărei lumină beneficiază oricine dorește călăuzirea.

47 Și vestește-le pentru a-i bucura pe cei care cred în Allah și plinesc cele pe care El le-a prescris lor, despre cele pe care le vor avea de la Allah Preaslăvitul, și anume o mare binecuvântare, cuprinzând izbânda lor în viața lumească, precum și în Viața de Apoi, prin intrarea în Paradis.

48 Nu da ascultare necredincioșilor și fățarnicilor întru cele la care cheamă către oprirea de la religia lui Allah, și îndepărtează-te de ei; poate că aceasta va fi o invitație pentru ei să creadă în cele cu care tu ai venit. Și încrede-te în Allah în toate cele care te privesc, și dintre acestea și izbânda împotriva inamicilor tăi, căci Allah este de ajuns ca Ocrotitor în care să-și pună speranța și să se încreadă supușii Săi, în privința tuturor aspectelor din viața lumească, cât și în Viața de Apoi.

49 O, voi cei care credeți în Allah și pliniți cele prescrise vouă de către El! Dacă ați încheiat un contract de căsătorie cu femei dreptcredincioase și apoi divorțați de ele, înainte să le fi atins, voi nu le puteți impune o perioadă de așteptare [după divorț], indiferent dacă aceasta ar fi socotită după numărul de menstruații sau de luni, datorită certitudinii voastre cu privire la inexistența unei sarcini, întrucât nu ați întreținut niciun fel de relații cu ele. Dați-le lor din averile voastre lucruri de care să se bucure, după posibilitățile voastre, pentru a le ușura lor sentimentele resimțite ca urmare a divorțului, și lăsați-le pe ele libere să meargă la familiile lor, fără a le face vreun rău! 50 O, tu, profetule! Noi îți îngăduim ție soțiile tale, cărora tu le-ai dat zestrea lor, precum și pe acelea care se află sub stăpânirea dreptei tale, dintre sclavele pe care Allah ți le-a dăruit ție ca prada de război, precum și pe fiicele unchiului tău după tată, și pe fiicele mătușii tale după tată, și pe fiicele unchiului tău după mamă, și pe fiicele mătușii tale după mamă, care au emigrat împreună cu tine din Mecca la Medina. Și ți-a fost îngăduită ție, de asemenea, orice femeie dreptcredincioasă, dacă se dăruiește ea însăși profetului, fără de zestre, dacă profetul voiește să o ia în căsătorie; acesta este un privilegiu numai pentru tine. Căsătoria prin dăruire [adică fără a pretinde o anumită zestre] este specifică profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și nu îi este permisă nimănui altcuiva din comunitatea musulmană. Noi știm ceea ce le-am impus dreptcredincioșilor în privința soațelor lor, și lor nu li se cuvine să aibă în același timp un număr mai mare de patru soții, precum și cele pe care le-am prescris lor în privința roabelor lor, de a se putea desfăta cu oricare dintre acestea, fără a avea un număr limitat. Și ți-am permis ție cele menționate mai sus, pe care Noi nu le-am permis altora în afară de tine, pentru ca tu să nu fii în încercare și nici în stânjenală. Iar Allah este Iertător cu cel care s-a căit dintre supușii Săi și Îndurător cu ei.

🌟 **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Răbdarea la atacuri [și suferințe] face parte dintre atributele celui care cheamă la Allah cu succes. 2 - Li este recomandat soțului să ofere soției divorțate înainte de consumarea căsătoriei, o anumită sumă de bani, care să fie ca o consolare pentru ea.

3 - Particularizarea profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în sensul permiterii „căsătoriei prin dăruire”, deși aceasta nu i-a dat curs.

تَحِيَّتُهُمْ يَوْمَ يَلْقَوْنَهُ وَسَلَّمَ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ٤٤ يَأَيُّهَا
النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ٤٥ وَدَاعِيًا
إِلَى اللَّهِ بِأَذْنِهِ وَسِرَاجًا مُنِيرًا ٤٦ وَبَشِيرًا الْمُؤْمِنِينَ بِأَنَّ لَهُمْ
مِّنَ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا ٤٧ وَلَا تَطِيعُ الْكُفْرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ
وَدَعِ أَذْلَهُمْ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ٤٨
يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نَكَحْتُمُ الْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ طَلَقْتُمُوهُنَّ
مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ فَمَا لَكُمْ عَلَيْهِنَّ مِنْ عِدَةٍ تَعُدُّوهنَّ
فَتَمْسُوهُنَّ وَسِرَّحُوهُنَّ سَرَاحًا جَمِيلًا ٤٩ يَأَيُّهَا النَّبِيُّ
إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ الَّتِي ءَاتَيْتَ أَجُورَهُنَّ وَمَا مَلَكَتْ
يَمِينُكَ مِمَّا أَفَاءَ اللَّهُ عَلَيْكَ وَبَنَاتِ عِمَّتِكَ
وَبَنَاتِ خَالَكَ وَبَنَاتِ خَالَاتِكَ الَّتِي هَاجَرْنَ مَعَكَ وَامْرَأَةً
مُّؤْمِنَةً إِنْ وَهَبَتْ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا
خَالِصَةً لَّكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ٥٠ قَدْ عَلِمْنَا مَا فَرَضْنَا
عَلَيْهِمْ فِي أَزْوَاجِهِمْ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ لَكَ يَلَا
يَكُونُ عَلَيْكَ حَرَجٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَّحِيمًا ٥١

51 O, profetule, tu o poți lăsa să aștepte pe aceea pe care tu voiești dintre soțiile tale și să nu dormi cu ea, și tu poți primi la tine pe oricare voiești dintre soțiile tale și să dormi cu ea. Și nu este niciun păcat pentru tine, dacă tu chemi la tine una din cele pe care le-ai îndepărtat. Această posibilitate de alegere dată ție este cea mai apropiată pentru ca ochii lor să se răcorească și pentru ca ele să fie mulțumite cu ceea ce le-ai dat tuturor, știind că tu nu ai renunțat la nicio responsabilitate și nici nu te zgârcești în privința oferirii vreunui drept. Și Allah știe ceea ce se află în inimile voastre, o, voi, bărbaților, în privința înclinării voastre către una dintre soțiile voastre în comparație cu celelalte, căci Allah este Atoateștiutor în privința faptelor suptilor Săi și nimic din acestea nu Îi rămâne ascuns și El este și Blând, de vreme ce nu le grăbește pedeapsa, dându-le [astfel] posibilitatea de a-și cere iertare de la El.

52 Nu-ți este permis ție, o, tu, profetule, ca după aceasta să mai iei în căsătorie și alte femei în afară de soțiile pe care le ai deja și nici nu-ți este îngăduit ție să divorțezi de ele sau doar de unele dintre ele pentru a lua alte soții în schimb, chiar și chiar dacă ți-ar plăcea ție frumusețea celor cu care ai vrea să te căsătorești, în afară de ele. Însă îți sunt permise ție cele pe care le stăpânește dreapta ta dintre roabe, fără a avea un anumit număr prestabilit, iar Allah este peste toate Veghetor. Această reglementare indică virtuțile și favorurile Mamelor dreptcredincioșilor, întrucât a fost interzisă de către Allah divorțul de ele și căsătoria cu alte femei după ele. 53 O, voi cei care credeți în Allah și pliniți cele prescrise vouă de către El!

﴿تُرْجَىٰ مَن نَّشَاءُ مِنْهُنَّ وَتُؤَيَّ إِلَيْكَ مَن نَّشَاءُ وَمَن أَبْغَيْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكَ ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَن تَقَرَّ أَعْيُنُهُنَّ وَلَا يَحْزَنَ وَيَرْضَيْنَ بِمَا آتَيْنَهُنَّ كُلُّهُنَّ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي قُلُوبِكُمْ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَلِيمًا ٥١﴾ لَا يَحِلُّ لَكَ الْإِسَاءُ مِنْ بَعْدُ وَلَا أَن تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ أَزْوَاجٍ وَلَوْ أَعْجَبَكَ حُسْنُهُنَّ إِلَّا مَا مَلَكَتْ يَمِينُكَ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ رَّقِيبًا ٥٢ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَن يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَىٰ طَعَامٍ غَيْرَ نَبِظِينَ إِنَّهُ وَلَٰكِن إِذَا دُعِيتُمْ فَادْخُلُوا فَإِذَا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَلَا مُسْتَنْسِفِينَ لِحَدِيثٍ إِنْ ذَلِكُمْ كَانَ يُؤْذِي النَّبِيَّ فَيَسْتَحْيِي مِنْكُمْ وَاللَّهُ لَا يَسْتَحْيِي مِنَ الْحَقِّ وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَسَلُّوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ وَمَا كَانَ لَكُمْ أَن تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ وَلَا أَن تَنَكِّحُوا أَزْوَاجَهُ مِنْ بَعْدِهِ أَبَدًا إِنَّ ذَلِكُمْ كَانَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا ٥٣ إِنْ تَبَدُّوا شَيْئًا أَوْ خُفِّفُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ٥٤﴾

Nu intrați în casele profetului, decât după ce vi se dă vouă încuviințarea de a intra, invitându-va la masă, și nu rămâneți acolo îndelung, așteptând prepararea mâncării. Dacă sunteți chemați la masă, atunci intrați, însă după ce ați mâncat, răspândiți-vă și plecați, fără a vă delecta unii pe alții cu discuții. Cu adevărat, zăbovirea voastră i-ar putea pricinui neplăcere profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) și el s-ar putea rușina de voi să vă ceară să plecați, însă Allah nu se rușinează să poruncească dreptatea. Și astfel, El v-a poruncit vouă să vă răspândiți de îndată ce ați terminat de mâncat, pentru a nu-l deranja pe profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) prin zăbovirea voastră. Iar dacă le rugați pe soțiile profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru un lucru, precum un vas sau ceva asemănător, atunci rugați-le pe ele de după o perdea și nu le cereți lor fața în față, pentru a nu le vedea, ca o forma de protecție pentru ele, datorită statutului profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). Aceasta adresare a lor din spatele unei perdele [a unui paravan] este mai curată pentru inimile voastre și pentru inimile lor, astfel încât Șeitan să nu pătrundă șoaptele lui în inimile voastre și inimile lor și să nu vă înfrumusețeze vouă ceea ce nu este permis. Și nu se cade ca voi, o, dreptcredincioșilor, să-i pricinuiți neplăcere trimisului lui Allah (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), zăbovind în casa sa pentru discuții și nici să vă căsătoriți vreodată cu soțiile sale, după moartea lui, căci ele sunt Mamele dreptcredincioșilor și acesta ar fi un păcat major în fața lui Allah. Ele sunt Mamele dreptcredincioșilor, și nu-i este permis unui om să se căsătorească cu mama sa. Cu adevărat, acest afront crunt sub forma căsătoriei cu soțiile profetului după moartea sa vă este interzisă și este considerată de către Allah un mare păcat. 54 Dacă voi scoateți la iveală un anumit lucru din faptele voastre, ori îl țineți ascuns în voi înșivă, nimic din acestea nu îi rămân ascunse lui Allah, căci El este Atoateștiutor și nimic din faptele voastre, și nici din orice altceva, nu îi rămâne ascuns Lui. Și vă va răsplăti pe voi pentru faptele voastre, cu bine pentru bine și cu rău pentru rău.

◆ **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Statutul măreț pe care profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) îl are la Domnul său, de vreme ce El i-a muștrat pe companionii profetului datorită faptului că ei zăboveau îndelung în locuința sa, ceea ce îl afecta în mod neplăcut pe profet. 2 - Confirmarea atributelor cunoașterii și blândeții în ceea ce Îl privește pe Allah Preaînaltul. 3 - Sfiala făcea parte din atributele profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa). 4 - Protejarea statutului soțiilor profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) ca Mame ale dreptcredincioșilor.

55 Nu este niciun păcat pentru ele să le vadă și să le vorbească fără vâl părinților lor, copiilor lor, fraților lor, fiilor fraților lor, fiilor surorilor lor, de sânge sau de lapte. Nu este niciun păcat pentru ele să le vadă și să le vorbească fără vâl femeilor dreptcredincioase, precum și celor pe care le stăpânesc dreptele lor. Și fiți cu frică de Allah, o, voi, dreptcredincioaselor, în privința celor pe care le-a prescris și pe care le-a oprit Preaslăvitul, căci El este Martor la [toate] cele pe care le pliniți!

56 Cu adevărat, Allah îl elogiază pe profetul Său (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în fața Îngerilor Săi; iar Îngerii, de asemenea, se roagă pentru el. O, voi cei care credeți în Allah și pliniți cele prescrise vouă de către El, rugați-vă pentru profet și salutați-l pe el cu tot respectul.

Și atunci când Allah a poruncit elogiarea profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) a interzis și rănirea acestuia și a spus:

57 Aceia care Îi necăjesc pe Allah și trimisul Său, prin vo rba sau faptă, au fost îndepărtați de către Allah și respinși de sub îndurarea Sa, atât în această lume, cât și în Lumea de Apoi, și El le va pregăti lor în Viața de Apoi o osândă umilitoare, ca răsplată pentru cele plinite prin a-i face rău mesagerului Său.

58 Iar aceia care îi vor necăji pe dreptcredincioși și pe dreptcredincioase, prin vorbă sau faptă, fără ca ei să fi săvârșit vreo nelegiuire pentru care să merite aceasta, cu adevărat, aceia vor avea de suferit o ponegrire și un păcat învederat.

59 O, tu, profetule! Spune soațelor tale și copilelor tale și femeilor dreptcredincioșilor să se învelească în jilbaburile lor, pentru a nu lăsa astfel descoperit din trupurile lor ceea ce nu trebuie a fi descoperit în fața bărbaților străini de ele. Astfel, ele vor fi mai bine distinse pentru a fi cunoscute ca ele sunt femei libere și să nu li se pricinuiască vreun necaz, așa cum ar putea fi suportat de vreo sclavă! Allah este Iertător și Îndurător cu cei care s-au căit dintre robii Săi.

60 Dacă cei fățarnici nu vor pune capăt ipocriziei lor, prin care vădesc islamul, ascunzând de fapt necredința, precum și cei ce au în inimile lor nelegiuire prin urmarea poftelor și dorințelor lor, precum și cei ce aduc zvonuri false în Medina, pentru a semăna discordie între dreptcredincioși – îți poruncim ție, o, profetule, să îi pedepsești pe ei. Noi te vom face pe tine stăpânitor peste ei, apoi ei nu vor mai locui în preajma ta decât pentru puțin timp, pentru că ei vor fi nimiciți sau izgoniți din Medina, datorită stricăciunii presărate de ei pe pământ.

61 Ei vor fi respinși de sub îndurarea lui Allah și oriunde vor fi aflați, vor fi prinși și uciși, datorită fățarniciei lor și a răspândirii stricăciunii pe pământ.

62 Aceasta a fost rânduiala perpetua a lui Allah pentru ipocriții a căror fățarnicie a fost vădită, iar rânduiala lui Allah este neclintită și tu nu vei afla schimbarea ei niciodată.

• Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Înalțul statut al profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) la Allah și pentru îngerii.
- 2 - Interdicția provocării vreunui rău unui musulman, fără a avea un motiv [pertinent].
- 3 - Ipocrizia este un factor al atragerii pedepsei asupra celui care îi da curs.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِنَّ فِيءِ آبَائِهِنَّ وَلَا أَبْنَائِهِنَّ وَلَا إِخْوَانِهِنَّ وَلَا
أَبْنَاءِ إِخْوَانِهِنَّ وَلَا أَخَوَاتِهِنَّ وَلَا نِسَائِهِنَّ وَلَا مَا مَلَكَتْ
أَيْمَانُهُنَّ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا
٥٥ إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ٥٦ إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
مُهِينًا ٥٧ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغْيٍ
مَّا اكْتَسَبُوا فَقَدْ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا ٥٨
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ
يُذْنِبَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلْبَابِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا
يُؤْذِينَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ٥٩ لَّيْنٌ لِّمَنَّتِهِ الْمُنْفِقُونَ
وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِي الْمَدِينَةِ
لَنُغْرِيَنَّكَ بِهِمْ ثُمَّ لَا يُجَاوِرُونَكَ فِيهَا إِلَّا قَلِيلًا ٦٠ مَلْعُونِينَ
أَيَّمَا لِقْفُوا أَخَذُوا وَقْتَلُوا تَقْتِيلًا ٦١ سُنَّةَ اللَّهِ فِي
الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا ٦٢

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عَمَلُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُدْرِيكَ
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ﴿٦٣﴾ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ
لَهُمْ سَعِيرًا ﴿٦٤﴾ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
﴿٦٥﴾ يَوْمَ تُقَلَّبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ
وَأَطَعْنَا الرَّسُولَ ﴿٦٦﴾ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا
فَأَضَلُّونَا السَّبِيلًا ﴿٦٧﴾ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَالْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ﴿٦٨﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
ءَادَوْا مُوسَى فَبَرَّاهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِيهًا ﴿٦٩﴾
يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٧٠﴾ يُصْلِحْ
لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ فَوْزًا عَظِيمًا ﴿٧١﴾ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾ لِيُعَذِّبَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ
وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبَ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ﴿٧٣﴾

﴿63﴾ O, tu, profetule! Politești, precum și iudeii, te întreabă cu negare și tăgăduire despre Ceas: „Când este vremea sa?” Spune-le acestora: „Știința despre acesta este numai la Allah și eu nu dețin nimic din aceasta știință!” Și de unde să știi, o, tu, profetule? Poate că Ceasul este aproape.

﴿64﴾ Allah i-a alungat pe necredincioși de sub îndurarea Sa și le-a pregătit lor în Ziua Judecății flăcările înverșunate ce îi așteaptă pe ei.

﴿65﴾ Ei vor sălășlui veșnic în pedeapsa Focului pregătit lor, și în el nu vor găsi ocrotitor care să le fie de vreun folos și nici vreun sprijinitor care să îi ferească de pedeapsă.

﴿66﴾ Iar în ziua când fețele lor vor fi întoarse de pe o parte pe alta în focul Iadului, ei vor zice datorită intensității suferinței și regretului lor: „Vai nouă! De I-am fi dat noi ascultare lui Allah în viața lumească prin urmarea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale și i-am fi dat noi ascultare și trimisului în privința celor cu care el a venit de la Domnul său!”

﴿67﴾ Și ei vor zice folosind un argument mincinos: „Doamne, noi le-am dat ascultare conducătorilor neamului nostru și mai marilor noștri, însă ei ne-au răătăcit pe noi de la drumul cel drept!”

﴿68﴾ Doamne, dă-le acestor conducători și nobililor noștri care ne-au răătăcit pe noi de la calea cea dreaptă, de doua ori mai mult decât ne-ai dat nouă ca pedeapsă, datorită rătăcirii cauzată de către ei nouă, și respinge-i într-un mod crunt de sub îndurarea Ta!”

﴿69﴾ O, voi cei care credeți în Allah și urmați cele

pe care vi le-a prescris vouă! Nu îl răniți pe profetul vostru pentru ca să fiți astfel asemenea aceluia care l-au făcut să sufere pe Moise, prin defăimarea lor referitoare la trupul său! Însă Allah dovedit nevinovăția sa și le-a vădit lor depărtarea lui Moise de cele pe care ei le susțineau. Și Moise a fost la Allah în mare cinste și nu îi este respinsă cererea lui și nici nu-l deznădăjduiește pe el.

﴿70﴾ O, voi cei care credeți în Allah și pliniți cele pe care vi le-a prescris vouă! Fiți cu frică de Allah prin urmarea poruncilor Sale și depărtarea de restricțiile Sale și spuneți vorbe bune și adevărate.

﴿71﴾ Cu adevărat, dacă voi vă veți teme de Allah și veți spune vorbe drepte, El va îndrepta faptele voastre și le va accepta de la voi și vă va ierta vouă greșelile voastre și nu vă va pedepsi pentru ele! Acela care este cu supunere față de Allah și față de trimisul Său va dobândi o mare victorie care nu poate fi echivalată de nicio altă izbândă, iar aceasta este câștigarea mulțumirii lui Allah și intrarea în Paradis.

﴿72﴾ Cu adevărat, Noi le-am propus cerurilor, pământului și munților sarcina de a purta reglementările impuse de Lege, precum și păstrarea bunurilor și a tainelor, dar ele au refuzat să le poarte și s-au temut de consecințele acestora. Însă omul le-a luat asupra lui, căci el este tare nedrept față de el însuși și tare neștiutor în privința celor pe care [acceptase a] le purta.

﴿73﴾ Și omul le-a purtat printr-o hotărâre a lui Allah, pentru ca Allah să-i pedepsească pe fățarnici și pe fățarnice, și pe politești și pe politeiste, datorită ipocriziei și necredinței lor. Și pentru ca Allah să primească cererea de iertare a dreptcredincioșilor și dreptcredincioaselor, care au purtat cu bunăcuvință responsabilitatea prescripțiilor [Legii], iar Allah este Iertător al păcatelor celor ce s-au căit dintre supușii Săi și Îndurător cu ei.

◆ **Dintre pildele acestor versete: 1** - Cunoașterea numai de către Allah a momentului venirii Ceasului.

2 - Atribuirea, de către cei care au urmat altora, responsabilității rătăcirii lor celor pe care ei i-au urmat, nu îi scutește pe ei înșiși de responsabilitatea rătăcirii lor.

3 - Interzicerea vehementă a rănirii profetului prin vorba sau fapta.

4 - Măreția responsabilității purtate de om.

Dintre obiectivele acestui capitol:

Evidențierea manifestării puterii divine întru preschimbarea anumitor situații, precum și situarea oamenilor, în cazul îndestulării, între recunoștință și tăgăduire.

Interpretarea sensurilor – Tafsir:

1 Slavă lui Allah, ale Lui sunt toate cele din ceruri și toate cele de pe pământ, creația, stăpânirea și orânduirea acestora. Și a Lui, Preaslăvitul este slava în Viața de Apoi! El este Cel Înțelept în creația și orânduirea Sa și Bineștiutor al situației supușilor Săi și nimic din acestea nu îi rămâne Lui ascuns.

2 El știe ceea ce intră în pământ dintre plante și apă și le știe și pe cele care ies din el, precum plantele și alte lucruri. Și El știe și ceea ce coboară din cer precum ploaia, îngerii și proviziile. Și le cunoaște și pe cele ce urcă la cer, precum Îngerii, faptele supușilor Săi și sufletele lor. Și El este Îndurător cu supușii Săi cei dreptcredincioși și Iertător al păcatelor celor care I s-au căit Lui.

3 Iar aceia care nu cred în Allah zic: „Ceasul nu va veni la noi niciodată!” Spune-le lor, o, tu, profetule: „Ba da, [jur] pe Domnul meu, că va veni la voi Ceasul pe care voi îl tăgăduiți! Însă nu cunoaște vremea lui decât Allah.” Căci El, Preaslăvitul, știe ceea ce este necunoscut cu privire la venirea Ceasului, precum și celelalte

aparținând lumii Necunoscutului. Nu scapă cunoașterii Sale Preaslăvitul nici ceva mai mic decât greutatea unei furnici, în ceruri sau pe pământ. Și nimic - nici chiar mai mic decât aceasta, nici mai mare nu îi rămâne neștiut Lui – și totul este înscris într-o Carte deslușită, iar aceasta este Tabla cea bine păstrată, în care a scris tot ceea ce există, până în Ziua Judecății.

4 Allah a stabilit cele înscrise în Tablele cele bine păstrate pentru ca să-i răsplătească pe aceia care cred și săvârșesc fapte bune. Căci cei caracterizați de aceste atribute vor avea de la Allah iertarea păcatelor lor, fără a fi pedepsiți pentru ele; și ei vor avea o înzestrare generoasă în Ziua Judecății în Paradisul Său.

5 Aceia, însă, care se străduiesc să facă zadarnice versetele pogorâte de către Allah, afirmând că acestea sunt o vrăjitorie și spunând despre profetul Nostru că ar fi un vrăjitor sau un poet, și sunt caracterizați de aceste atribute, aceia vor avea parte în Ziua Judecății de cea mai rea și mai dureroasă suferință.

6 Iar cei cărora li s-a dat știința, dintre învățații dintre Companioni și învățații oamenilor Cărții mărturisesc că revelația care ți-a fost trimisă ție de către Domnul tău este Adevărul cel fără îndoială, care călăuzește către calea Celui Preaputernic care nu este de nimeni învins și Vrednic de Laudă, atât în aceasta viață, cât și în Viața de Apoi.

7 Iar aceia care nu cred în Allah își spun unii altora, cu mirare și în batjocură față de cele cu care le-a venit profetul (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa): „Vreți să vă îndrumăm către un bărbat care vă vestește că, după ce voi veți muri și veți fi făcuți fărâme, veți fi reînțorși din nou la viață, după moartea voastră?!”

Dintre pildele acestor versete:

1 - Vastitatea științei lui Allah Preaslăvitul, care cuprinde totul.

2 - Virtutea oamenilor învățați.

3 - Negarea de către idolatri a învierii trupurilor este o formă de negare a puterii lui Allah, Care le-a creat pe acestea.

سُورَةُ سَبَا

سُورَةُ سَبَا

سَبَا

٤٢٨

الْجُزْءُ الثَّانِي وَالْعِشْرُونَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝١ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ۝٢ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عَالِمِ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝٣ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَُولَٰئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝٤ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِّن رَّجْزٍ أَلِيمٌ ۝٥ وَيَرَى الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ الَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝٦ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُرِّقْتُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝٧

Surat Saba

428

Juzz 22

أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْبَعِيدِ ﴿٨﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا إِلَى مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ
 وَمَا خَلْفَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ شَأْنَهُمْ بِهِمْ الْأَرْضِ
 أَوْ نُسْقِطُ عَلَيْهِمْ كِسَفًا مِنَ السَّمَاءِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً
 لِّكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا مَافَضَّلًا
 يَجِبَالُ أَوَّيَ مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلْقَاهُ الْحَدِيدَ ﴿١٠﴾ أَنْ أَعْمَلَ
 سَبْعَ لَيَالٍ وَفَدَّرَ فِي السَّرْدِ وَأَعْمَلُوا صَاحِبًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ
 بَصِيرٌ ﴿١١﴾ وَلَسَّائِمَنَ الرِّيحِ غُدُوُّهَا شَهْرٌ وَرَوَاحُهَا شَهْرٌ
 وَأَسْلَلْنَا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَن يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ
 رَبِّهِ وَمَن يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِنَا نَذِقْهُ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿١٢﴾
 يَعْمَلُونَ لَهُ وَمَا يُشَاءُ مِنْ مَّحَرِّبٍ وَتَمْثِيلٍ وَجِفَانٍ كَالْجَوَابِ
 وَقُدُورٍ رَّاسِيَتٍ أَعْمَلُوا أَل دَاوُدَ شُكْرًا وَقَلِيلٌ مِّنْ عِبَادِيَ
 الشَّكُورُ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا قَضَيْنَا عَلَيْهِ الْمَوْتَ مَا دَلَّهُمْ عَلَى مَوْتِهِ
 إِلَّا دَابَّةُ الْأَرْضِ تَأْكُلُ مِنسَاتِهِ فَلَمَّا خَرَ تَبَيَّنَتِ الْجِنَّ
 أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ الْغَيْبَ مَا لَبِثُوا فِي الْعَذَابِ الْمُهِينِ ﴿١٤﴾

8) Și au spus: „Oare acest bărbat a născocit o minciună despre Allah, susținând cele pe care el le susține cu privire la învierea noastră după moarte, sau este el nebun și debitează ceea ce n-are nicio bază reală?” Însă nu, situația nu stă așa cum susțin aceștia, ci adevărul este că aceia care nu cred în Viața de Apoi vor avea parte de un chin crunt în Ziua Judecății, și de o rătăcire înverdată în viața lumească.

9) Oare nu văd acei mincinoși ce tăgăduiesc învierea, pământului de dinaintea lor și cerul din urma lor? De am voi Noi să facem să piară pământul de sub picioarele lor, l-am face pe el să se scufunde cu ei; și dacă am vrea să facem să cadă asupra lor bucăți din cer, Noi am face ca ele să cadă. Întru aceasta se află un semn decisiv pentru orice rob care se întoarce întotdeauna la supunerea față de Allah [căindu-se] și acesta ar putea constitui un indiciu pentru puterea lui Allah. Căci Cel care are putere întru aceasta, are puterea și de a vă reîntoarce pe voi la viață, după moartea și putrezirea trupurilor voastre.

10) Și Noi i-am dat lui David (pacea fie asupra sa) profeția și stăpânirea din partea Noastră și le-am spus munților: „O, voi, munților, repetați preamărirea [lui Allah] împreună cu David!” Și tot astfel le-am spus și păsărilor. Și Noi am făcut fierul moale pentru el, pentru a putea să făurească din el uneltele pe care le dorea.

11) „Așadar, o, David, fă tu armuri impunătoare, care să vă ajute în confruntarea cu inamicii voștri! Și potrivește îmbinările zalelor, fără a le

face subțiri astfel încât să nu se înșurubeze așa cum trebuie în ele, și nici groase astfel încât să nu intre în ele. Și săvârșiți lucruri bune, căci Eu sunt Veghetor la ceea ce faceți voi și vă voi răsplăti pentru ele!”

12) Și lui Solomon, fiul lui David (pacea lui Allah fie asupra lor), i-am supus vântul, pentru ca mersul într-o dimineață să fie pentru el cât distanța de o lună de zile și mersul lui de seară să fie cât distanța de o lună de zile. Și am făcut să curgă pentru el un izvor de aramă, pentru a fauri din acesta ceea ce el voiește. Și printre djinni i-am făcut pe unii să muncească dinaintea lui, cu îngăduința Domnului său. Iar pe aceia dintre ei care se abat de la faptele pe care le-am poruncit Noi, îi vom face să guste chinul flăcărilor aprinse.

13) Acești djinni făureau pentru Solomon ceea ce el voia, precum locuri pentru rugăciune, palate, statui, vase mari cât bazinele de apa și oale care se așezau bine și care nu se clătinau, și le-am spus lor: „O, neam, al lui David! Lucrați pentru a-I aduce mulțumire lui Allah pentru cele cu care v-a binecuvântat pe voi!” Însă puțini dintre robii Mei sunt mulțumitori pentru cele cu care Eu i-am binecuvântat.

14) Și atunci când noi i-am hotărât moartea lui Solomon, nu au știut djinni că el a murit decât atunci când viermele de lemn a mâncat toiagul pe care el se sprijinea. Iar atunci când el s-a prăbușit au priceput djinnii că, de fapt, ei nu știu tainele necunoscutului. Pentru că dacă ei le-ar fi cunoscut, ei nu ar mai fi rămas în chinul umilitor, al muncii grele și istovitoare pe care o plineau pentru Solomon (pacea fie asupra sa), crezând ca el este viu și îi supraveghează pe ei.

◆ **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Înobilarea de către Allah a profetului Sau David (pacea fie asupra sa) prin oferirea profeției și a stăpânirii [pe pământ] și a punerii în slujba lui a munților și a păsărilor care repetau preamărirea aduse de el Domnului său, precum și înmuierea fierului pentru el. 2 - Înobilarea de către Allah a profetului Sau Solomon (pacea fie asupra sa) prin profeție și stăpânire. 3 - Existența binecuvântărilor impune mulțumirea arătată față de Allah pentru toate acestea. 4 - Cunoașterea celor neștiute este un atribut specific al lui Allah, Unicul, și nimeni în afară de El nu îl posedă, iar cei care susțin ca djinni sau oricine altcineva ar cunoaște tainele nevăzutului, fac afirmații lipsite de temei.

Și atunci când Allah a menționat cele cu care i-a binecuvântat pe David și pe fiul său Solomon (pacea fie asupra lor), a menționat și cele cu care i-a binecuvântat pe cei din neamul din Saba', însă în vreme ce David și Solomon au fost mulțumitori, neamul Saba' au tăgăduit [binecuvântările lui Allah]. Allah a spus: ﴿١٥﴾ Și neamul din Saba' a avut în sălașul în care ei locuiau un semn limpede al puterii lui Allah și al binecuvântării Sale asupra lor, și anume, două grădini, una în dreapta și alta în stânga, și Noi le-am spus lor: „Mâncați din darul Domnului vostru și aduceți-I Lui mulțumire pentru cele cu care v-a binecuvântat! O țară bună și un Stăpân Iertător, care iartă păcatele celor care arată căința față de El!” ﴿١٦﴾ Însă ei au refuzat să îi arate mulțumire lui Allah și să creadă în profeții Săi și Noi i-am pedepsit, transformând binecuvântările într-o nenorocire pentru ei și am trimis asupra lor o apă torențială, care a distrus barajul lor și le-a înecat culturile, și am preschimbat cele două grădini ale lor cu alte două grădini cu roade amare, în care se află arborele de tamarisc, care nu dă roade, și câțiva jujubieri. ﴿١٧﴾ Aceasta înlocuire a binecuvântărilor lor le-am dat-o ca răsplată pentru că ei au fost necredincioși și s-au semețit de la a arăta mulțumire pentru binecuvântările primite. Și Noi nu răsplătim cu o astfel de răsplată cruntă decât pe cel care arată aroganță față de binecuvântarea lui Allah și o tăgăduiește.

﴿١٨﴾ Și Noi am așezat între neamul As-Saba' în Yemen și între cetățile din Șam pe care le-am binecuvântat, alte cetăți cunoscute și am potrivit distanțele dintre ele astfel încât să porceadă ei între o cetate și alta fără greutate, până ce ajung la Șam, și le-am spus lor: „Mergeți între ele,

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِنِهِمْ آيَةٌ جَنَّاتٍ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ كُلُّوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ ﴿١٥﴾ فَأَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِي أُكُلٍ خَمْطٍ وَأَثْلٍ وَشَيْءٍ مِّن سِدْرٍ قَلِيلٍ ﴿١٦﴾ ذَلِكَ جَزَيْنَهُمْ بِمَا كَفَرُوا وَهَلْ يُجْزَى إِلَّا الْكَفُورُ ﴿١٧﴾ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ وَبَيْنَ الْقُرَى الَّتِي بَرَكْنَا فِيهَا قُرًى ظَاهِرَةً وَقَدَّرْنَا فِيهَا السَّيْرَ سِيرُوا فِيهَا لِيَالِي وَيَأْمَأْمَءِ آمِنِينَ ﴿١٨﴾ فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿١٩﴾ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ وَقَاتَبُوهُ الْآلَاءَ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِّن سُلْطَانٍ إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُّؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْهَا فِي شَكٍّ وَرَبُّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ﴿٢١﴾ قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ لَا يَحْلِلُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شَرْكٍ وَمَا لَهُمْ مِنْهُمْ مِّن ظَهِيرٍ ﴿٢٢﴾

după cum binevoiți, noaptea și ziua, în siguranță de inamici, foame și însetare!” ﴿١٩﴾ Însă ei s-au semețit față de binecuvântările lui Allah asupra lor prin apropierea acestor distante, și au zis: „Doamne, depărtează mai mult distanțele noastre, prin îndepărtarea acestor cetăți pentru a simți noi greutatea călătoriei noastre și pentru a fi vădite calitățile distincte ale caravelor noastre!” Însă ei au fost nedrepti față de ei înșiși prin semețirea lor față de binecuvântările lui Allah și refuzarea de către ei a recunoștinței care se impunea a fi arătată față de El, și invidierea celor nevoiași dintre ei. Și astfel, Noi i-am făcut o legendă care este povestită de oameni și i-am risipit pe ei, despărțindu-i în așa fel încât ei nu se mai pot regăsi unii pe alții. Cu adevărat, întru binecuvântările pogorâte asupra neamului Saba', și mai apoi răzbunarea pogorâtă asupra lor datorită necredinței și semețirii lor, se află semne pentru cel care este răbdător întru supunerea față de Allah, abținerea de la păcate și înfruntarea încercărilor, și este mulțumitor pentru binecuvântările lui Allah asupra sa! ﴿٢٠﴾ Și astfel, Iblis a împlinit asupra lor bănuiala sa că va putea să-i ademenească și să-i rătăcească de la calea cea dreaptă, iar ei l-au urmat pe el întru necredință și rătăcire, afară de o parte dintre dreptcredincioși, care l-au lăsat pe el în deznădejde, refuzând să-l urmeze.

﴿٢١﴾ Și Iblis nu a avut asupra lor vreo putere prin care să-i subjuge pentru a-i rătăci, ci el doar le-a înfrumusețat lor [ceea ce este rău] și i-a ispitit. Și nu i s-a permis lui să-i ispitească, decât numai pentru ca Noi să-l deosebim pe acela care crede în Lumea de Apoi și în răsplata acesteia, de acela care se îndoiește. Iar Domnul tău, o, tu, profetule, este Atoatepăzitor, și El protejează faptele supușilor Săi și îi răsplătește pentru ele. ﴿٢٢﴾ O, tu, profetule! Spune-le acestor politeiști: „Chemați-i pe cei care voi ați pretins că ar fi divinități afară de Allah, pentru a vă aduce vouă un beneficiu sau pentru a îndepărta de la voi vreun rău! Ei nu stăpânesc nici măcar cât greutatea unui fir de colb în ceruri și nici pre pământ, și nu-i sunt cu nimic asociați lui Allah în toate acestea și nici susținători care să Îl ajute pe El. Căci El Își este Atotsuficient Săi și nu este în nicio nevoie, nici de vreun asociat și nici de vreun ajutor.

◆ **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Mulțumirea arătată față de Allah conserva binecuvântările, în vreme ce aroganța este un motiv al dispariției lor. 2 - Siguranța și apărarea sunt dintre cele mai mărețe binecuvântări ale lui Allah asupra supușilor Săi. 3 - Credința cea adevărată este, cu voia lui Allah, o pavază față de urmarea amăgirii Satanei. 4 - Evidențierea absurdității facerii de asociați lui Allah și a căilor ce duc către aceasta, precum și faptul că idolii ar deține vreo stăpânire, sau i-ar fi asociați lui Allah, sau ei ar oferi vreun ajutor sau ar avea vreo putere de mijlocire la Allah.

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ وَحَتَّىٰ إِذَا فُزِّعَ عَن قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٢٣﴾ قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ ﴿٢٤﴾ وَإِنَّا أَولِيَاكُمْ لَعَلَىٰ هُدًى أَوْ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٥﴾ قُلْ لَا تَسْأَلُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نَسْأَلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٢٦﴾ قُلْ يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا بِالْحَقِّ وَهُوَ الْفَتَّاحُ الْعَلِيمُ ﴿٢٧﴾ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ ۚ كَلَّا بَلْ هُوَ اللَّهُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٩﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٣٠﴾ قُلْ لَّكُمْ مِيعَادُ يَوْمٍ لَا تَسْتَجِزُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ ﴿٣١﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَن نُّؤْمِنَ بِهَذَا الْقُرْآنِ وَلَا بِالَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ الظَّالِمُونَ مَوْقُوفُونَ عِندَ رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا لِّلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لَوْلَا أَنْتُمْ لَكُنَّا مُؤْمِنِينَ ﴿٣٢﴾

23) Și nu este de niciun folos mijlocirea la El, decât pentru cei cărora El le îngăduie, iar Allah nu permite mijlocirea decât pentru acela de care El este mulțumit, datorită măreției Sale. Și din măreția Sa face parte și faptul că, dacă a grăit ceva în ceruri, îngerii bat din aripile lor într-o supunere față de porunca Sa. Iar când frica este îndepărtată din inimile lor, îngerii îi spun lui Gavriil: „Ce a spus Stăpânul vostru?” Și a răspuns Gavriil: „El a spus Adevărul! El este Cel mai Înalt, în Natura și Stăpânirea Sa, Cel Mai Măreț, și nu există nimic mai măreț decât El!”

24) O, tu, profetule! Spune-le acestor idolatri: „Cine vă dăruiește din ceruri cu cele de trebuință traiului, prin pogorârea ploii, precum și din pământ, prin creșterea roadelor, a plantelor și a fructelor?” Spune: „Allah este Cel care vă îndestulează pe voi cu toate acestea! Și noi sau voi, o, politeiștilor, suntem într-o călăuzire sau într-o rătăcire vădită de la calea cea dreaptă? Fără îndoială ca unul dintre noi este astfel. Și nu există nicio îndoială că dreptcredincioșii sunt cei călăuziți și că politeiștii sunt cei rătăciți.”

25) Spune-le lor, o, tu, profetule: „Voi nu veți fi întrebați în Ziua Judecății pentru păcatele pe care le-am săvârșit, și nici noi nu vom fi întrebați pentru cele pe care voi le-ați săvârșit!”

26) Spune-le lor: „Domnul nostru ne va aduna pe noi și pe voi în Ziua Judecății, apoi va judeca între noi cu dreptate, și îl va deosebi pe cel într-o adevăr de cel mincinos, căci El este Judecătorul, care judecă într-o dreptate, și este Atoateștiutor al

celor într-o dreptate!”

27) Spune-le lor, o, tu, profetule: „Arătați-mi-i pe aceia pe care i-ați adăugat Lui ca asociați, pe care îi adorați împreună cu El! Nicidecum! Situația nu este așa cum voi vă închipuiți, că El are asociați, ci El este Cel Preaputernic pe care nimeni nu Îl poate învinge, și Cel Înțelept în creația, porunca și orânduirea Sa!”

28) Și Noi te-am trimis pe tine, o, profetule, pentru toți oamenii, ca vestitor al Paradisului pentru cei evlavioși și prevenitor față de Foc pentru necredincioși și nelegiuți; însă cei mai mulți dintre oameni nu știu aceasta, căci dacă ar ști, nu te-ar mai tăgădui și nu te-ar mai considera mincinos.

29) Și politeiștii zic, grăbind pedeapsa despre care ei sunt avertizați: „Când va veni această pedeapsă promisă, dacă voi sunteți sinceri în cele pe care le pretindeți a fi adevărate?”

30) Spune-le, o, tu, profetule, acelor politeiști care se grăbesc într-o pedeapsă: „Voi aveți o Zi hotărâtă, pe care nu o veți putea amâna nici măcar cu un ceas, și nici nu o puteți apropia nici măcar cu un ceas, iar aceasta este Ziua Judecății!”

31) Și au spus cei care nu cred în Allah: „Noi nu vom crede în acest Coran despre care Muhammed pretinde că îi este revelat lui, și nici nu credem în Scripturile pogorâte mai înainte de el!” Și de i-ai vedea, o, tu, profetule, pe nelegiuți adunați la Domnul lor în Ziua Judecății pentru a fi trași la răspundere, cum își întorc unii altora vorbe, fiecare aruncând responsabilitatea asupra celuilalt! Iar cei care au fost socotiți slabi și au urmat altora, le vor zice căpeteniilor lor, care s-au arătat trufașe și i-au supus pe ei în viața lumească: „Dacă voi nu ne-ați fi rătăcit, noi am fi crezut în Allah și în trimișii Săi!”

Dintre pildele acestor versete: 1 - Blândețea [și bunăvoința] arătată față de cel care este chemat la calea lui Allah, pentru a nu recurge la încăpățănare și semeție.

2 - Cel călăuzit este ridicat și înălțat prin călăuzirea sa, iar cel rătăcit este scufundat și înjosit de rătăcirea sa.

3 - Universalitatea Mesajului profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) pentru oameni în ansamblul lor, cât și pentru djinni.

32 Cei care au fost urmați și s-au arătat trufași față de Adevăr le vor zice celor pe care i-au socotit slabi, și care i-au urmat pe ei: „Oare noi v-am oprit de la călăuzirea adusă vouă de Muhammed?! Ba nu, ci voi ați fost nelegiuți și făcători de stricăciune [pe pământ]!” 33 Iar cei care au urmat celorlalți, și au fost socotiți slabi de către căpeteniile lor, le vor zice celor pe care i-au urmat și care s-au arătat trufași față de Adevăr: „Ba, dimpotrivă, ne-a răătăcit pe noi de la călăuzire vicleșugul vostru asupra noastră, zi și noapte, când voi ne-ați poruncit să nu credem în Allah și să adorăm creații ale Sale în locul Lui!” Și-și vor ascunde remușcarea pentru necredința lor în viața lumească, atunci când vor vedea chinul și vor ști ca ei vor fi pedepsiți, și vom pune Noi lanțuri pe gâturile celor care nu au crezut. Nu vor avea parte de această răsplată decât pentru cele pe care ei le-au săvârșit în viața lumească, întru adorarea altora în afară de Allah, și săvârșirea de păcate. Și pentru a-i aduce alinare profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), atunci când el a fost considerat mincinos de către neamul sau, Allah i-a amintit acestuia că tăgăduirea și minciunile îndreptate împotriva profeților sunt dintre obiceiurile popoarelor de mai înainte de el, și a spus: 34 Și nu am trimis Noi niciun prevenitor în vreo cetate, pentru a-i preveni cu privire la pedeapsa lui Allah, fără ca cei înstăriți din aceasta, care dețin putere, prestigiu și avere să nu zică: „Noi nu credem în cele cu care voi, o, profeților, ați fost trimiși!”

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا أَنَحْنُ صَدَدْنَاكُمْ عَنِ الْهُدَىٰ بَعْدَ إِذْ جَاءَكُمْ بَلْ كُنتُمْ مُجْرِمِينَ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ اسْتَضَعِفُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ إِذْ تَأْمُرُونَنَا أَنْ نَكْفُرَ بِاللَّهِ وَنَجْعَلَ لَهُ وَادًا وَأَسْرُوا النَّدَامَةَ لَمَّا رَأَوُا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْأَغْلَلَ فِي آعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ يُخْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۝ وَقَالُوا أَنَحْنُ أَكْثَرُ أَمْوَالًا وَأَوْلَدًا وَمَا نَحْنُ بِمُعَذَّبِينَ ۝ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۝ وَمَا أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ بِالَّتِي تُقَرِّبُكُمْ عِندَنَا زُلْفَىٰ إِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا قُلْ لِّكَ لَهُمْ جَزَاءٌ أَضْعَافٌ بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْعُرْفَاتِ ءَامِنُونَ ۝ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي ءَايَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ۝ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ ۝ وَمَا أَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝

35 Și au zis mai marii lor aceluia, semetîndu-se și lăudându-se : „Noi am avut mai multe bogății și mai mulți copii și noi credem că cele pe care voi le pretindeți sunt, de fapt, minciuni, și noi nu vom fi pedepsiți, nici în viața lumească și nici în Viața de Apoi!” 36 O, tu, profetule, spune-le celor ce se semețesc prin binecuvântările primite de ei: „Domnul meu sporește îndestulările cui voiește El, ca un test pentru el – oare va fi mulțumitor sau va fi tăgăduitor?! Și le împrăștiează cele de trebuință cui voiește dintre oameni, ca o încercare pentru el, oare vor fi răbdători sau vor arăta deznădejde?! Însă cei mai mulți oameni nu știu că Allah este Întept și nu hotărăște vreun lucru decât în virtutea unei înțelepciuni mărețe, pe care o pricepe cel care poate și nu o înțelege cel care nu pricepe!” 37 Nici averile voastre și nici copiii voștri nu sunt dintre cele care vă vor conduce către mulțumirea lui Allah, însă aceia care au crezut în Allah și au săvârșit fapte bune vor avea parte de o răsplată sporită. Căci averile îi apropie pe ei de Allah dacă ei dăruiesc pe calea Sa, iar copiii îi apropie de Allah prin ruga acestora pentru ei. Iar acești dreptcredincioși care au plinit fapte bune vor avea o răsplată înmulțită pentru binele săvârșit, și ei vor fi în siguranță, în odăile de sus ale Paradisului, feriți de toate cele de care se tem dintre pedepse, și moarte, și dispariție a binecuvântărilor.

38 Iar acei necredincioși care se străduiesc din răspuțuri să rătăcească oamenii de la versetele Noastre, și purced întru atingerea obiectivelor lor, vor fi pierzători în viața lumească, și chinuți în Viața de Apoi.

39 Spune, o, tu, profetule: „Cu adevărat, Domnul meu, Preaslăvitul și Preaînaltul, sporește îndestulările Sale celui care El voiește dintre supușii Săi, și le micșorează cui voiește. Și nu cheltuiți voi nimic pe calea lui Allah, fără ca El să nu vi le înapoieze vouă în viața lumească, dându-vă în schimb ceva mai bun decât ele, iar în Viața de Apoi dându-vă o mare răsplată mulțumitoare, căci Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, este Cel mai bun dintre dăruitori, iar cel ce dorește îndestulare, să se îndrepte numai către El, Preaslăvitul.”

◆ **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Respingerea reciproca a celor care au urmat și a celor care au fost urmați nu îi scutește pe niciunul dintre aceștia de responsabilitatea pentru faptele lor. 2 - Luxul îndepărtează pe om de la urmarea adevărului și supunerea față de el. 3 - Dreptcredinciosul trage beneficii de pe urma averii și urmașilor săi, în vreme ce necredinciosul nu trage niciun folos de pe urma acestora. 4 - Oferirea [din avere] pe calea lui Allah duce la înlocuirea averii cheltuite [cu o alta] în viața lumească, precum și o bună răsplată în Viața de Apoi.

وَيَوْمَ يَحْشُرُهُمْ جَمِيعًا ثُمَّ يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ أَهْلُوا لِي آيَاتِكُمْ كَانُوا يَعْبُدُونَ ﴿٤٠﴾ قَالُوا سُبْحَانَكَ أَنْتَ وَلِيِّنَا مِنْ دُونِهِمْ بَلْ كَانُوا يَعْبُدُونَ الْجِنَّ أَكْثَرُهُمْ بِهِمْ مُؤْمِنُونَ ﴿٤١﴾ فَأَلَيْكُمُ الْيَوْمَ لَآئِمٌ بِمَا كُنْتُمْ لِعَظْمَائِكُمْ تَقْعَوْنَ وَلَا تَصْرَاحُوا بِنُقُولِ الَّذِينَ ظَلَمُوا ذُقُوا عَذَابَ النَّارِ الَّتِي كُنْتُمْ بِهَا تُكَذِّبُونَ ﴿٤٢﴾ وَإِذْ اتَّخَذْتُمْ إِلِهَتَكُمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا هَذَا إِلَّا رَجُلٌ يُرِيدُ أَنْ يَصُدَّكُمْ عَنْ مَا كَانُوا يَعْبُدُ آبَاءَكُمْ وَقَالُوا مَا هَذَا إِلَّا آفَاكُ مُفْتَرًى وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَرٌ مُبِينٌ ﴿٤٣﴾ وَمَاءَ آتَيْنَاهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَهَا وَمَا أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذِيرٍ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا بَلَّغُوا مَعْشَارَ مَا آتَيْنَاهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلِي فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٤٥﴾ قُلْ إِنَّمَا أَعْظَمُكُمْ بَوْحِدَةً أَنْ تَقُومُوا لِلَّهِ مِثْلِي وَفُرْدَى ثُمَّ تَقْفَرُوا مَا بِصَاحِبِكُمْ مِنْ جَنَّةٍ إِنْ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ لَكُمْ بَيْنَ يَدَيْ عَذَابٍ شَدِيدٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ مَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ فَهُوَ لَكُمْ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى اللَّهِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿٤٧﴾ قُلْ إِنَّ رَبِّي يَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَمَ الْغُيُوبِ ﴿٤٨﴾

40) Și amintește-ți, o, tu, profetule, de ziua în care Allah îi va aduna pe ei toți, și apoi le va zice Îngerilor, sub formă de dezaprobare și reproș față de politeiști: „Oare aceștia sunt cei care v-au adorat pe voi în viața lumească, fără de Allah?”

41) Iar îngerii vor răspunde: „Mărire și cinstire Ție! Tu ești Ocrotitorul nostru, nu ei, și nu există nicio alianță între noi și ei! Ci cei mai mulți dintre acești politeiști adorau diavolii, care li se înfățișau lor ca fiind îngeri, cei mai mulți dintre ei crezând în aceștia.”

42) În Ziua Adunării și a Judecării cel care a fost adorator într-o rătăcire nu va putea afla niciun beneficiu de la cel pe care l-a adorat, și nici vreo vătămare, și le vom zice Noi celor care și-au nedreptățit sufletele, prin necredință și păcătuire: „Gustați chinul Focului pe care voi l-ați tăgăduit în viața lumească!”

43) Și când li se recită acestor politeiști versetele Noastre cele limpezi și fără de îndoială, pogorâte profetului Nostru, ei zic: „Acest bărbat care vi le-a adus vouă nu este decât un om care voiește să vă îndepărteze de la cele întru care i-ați aflat pe părinții voștri!” Și zic ei: „Acest Coran nu este decât o minciună plăsmuită împotriva lui Allah!” Iar aceia care nu au crezut în Allah zic despre Coran, atunci când le este adus: „Acesta nu este decât o vrăjitorie învederată, care separa între om și soția lui și între fiu și părintele lui!”

44) Noi nu le-am dat lor cărți din care să citească și să îi îndrume către faptul că acest Coran ar fi o minciună iscodită de Muhammed, și nici nu le-am

trimis lor mai înainte de tine, o, profetule, vreun prooroc care să îi prevină cu privire la pedeapsa lui Allah.

45) Și neamurile de mai înainte, asemenea lui Ad', Thamud și neamul lui Lot, i-au învinuit de minciună pe profeții lor, iar politeiștii din neamul tău nu au ajuns nici cea de-a zecea parte din puterea, forța, averea și numărul pe care aceștia le-au deținut. Însă fiecare dintre aceștia l-au socotit mincinos pe trimisul lor, și nu le-au fost astfel de nici un folos averea, puterea și numărul care le fuseseră date și a căzut asupra lor pedeapsa Mea. Așadar, privește, o, tu, profetule, care a fost pedeapsa Mea dată lor!

46) Spune-le, o, tu, profetule, acestor politeiști: „Eu vă atrag atenția și vă îndemn pe voi cu privire la un singur lucru: Să vă delăsați de poftele și dorințele ce vă mână și să vă ridicați voi înaintea lui Allah, doi câte doi sau câte unul singur și apoi să cugetați cu privire la traiectoria vieții tovarășului vostru, Muhammed, și asupra rațiunii, sincerității și onestității lui. Pentru că astfel să vă fie vădit vouă ca el (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) nu este un nebun, ci el este doar un prevenitor pentru voi înainte de a vă ajunge un chin crunt, dacă nu vă veți căi la Allah pentru facerea de asociați Lui într-o adorare!”

47) Spune-le, o, tu, profetule, acestor idolatri mincinoși: „Eu nu am cerut de la voi nicio răsplată pentru călăuzirea și binele adus vouă, și chiar dacă v-aș fi cerut, aceasta nu s-ar răsfrânge decât asupra voastră înșivă, căci răsplata mea este numai la Allah, Unicul, și El, Preaslăvitul, este la toate Martor și mărturisește ca eu v-am transmis vouă mesajul Său și vede și faptele voastre și vă va răsplăti pentru ele.” Și atunci când Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul, a evidențiat dovezile Sale neamului necredinței și politeismului, a menționat și faptul că aceasta este rânduiala Sa divină și a spus:

48) O, tu, profetule! Spune: „Domnul meu face ca Adevărul să învingă și să nimicească minciuna! El este Știutorul deplin al celor neștiute, și nimic din ceruri și de pre pământ nu îi rămân ascunse Lui dintre faptele supușilor Săi!”

♦ **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Urmarea oarbă a predecesorilor este o formă de deviere de la călăuzire. 2 - Cugetarea asociată detașării de pofte și dorințe este o modalitate de a ajunge la o decizie înțeleaptă și un raționament corect. 3 - Cel care cheamă la Allah nu așteaptă vreo răsplată de la oameni, ci doar de la Domnul oamenilor.

49 O, tu, profetule! Spune-le acestor politești mincinoși: „A venit Adevărul!”, care este islamul, „iar minciuna a dispărut, și nu mai poate induce ea nicio consecință și nu mai are nicio putere și nici nu va mai reveni niciodată!” 50 O, tu, profetule! Spune-le acestor politești mincinoși: „Dacă eu aș rătăci în privința celor pe care vi le transmit, repercursiunea rătăcirii mele nu s-ar răsfrânge decât asupra mea, și nu v-ar afecta pe voi cu nimic. Iar dacă sunt călăuzit către adevăr, aceasta este datorită a ceea ce îmi revelează mie Domnul meu, Preaslăvitul, fiindcă El este Cel care Aude vorbele supușilor Săi și este Aproape, și aude tot ceea ce spun.” 51 Și de i-ai vedea tu pe ei, o, profetule, atunci când ei sunt cuprinși de spaimă, când vor vedea chinul în Ziua Judecății, fără a mai găsi nicio scăpare de el, și nici vreun refugiu în care să caute adăpost, și ei sunt luați dintr-un loc apropiat, dintr-o dată! Și când vei vedea acestea, cu adevărat tu vei vedea un lucru îngrozitor!” 52 Și ei vor zice atunci când vor vedea sălașul pregătit lor: „Noi credem [acum] în Ziua Judecății!” Dar cum ar mai putea ei primi credința, și cum ar mai putea-o oferi, de vreme ce ei s-au îndepărtat atât de tare de locul acceptării credinței, prin ieșirea lor din viața lumească, care este casa făptuirii și nu a răsplății, către casa Vieții de Apoi, care este casa răsplății, ci nu a faptelor?! 53 Și oare cum să fie ei credincioși și să fie primită credința lor, de vreme ce ei nu au crezut în el în viața lumească și își dădeau cu presupusul dintr-o direcție atât de îndepărtată de ajungerea adevărului, spunând despre profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) că ar fi vrăjitor, ghicitor sau poet?! 54 Iar acești mincinoși vor fi opriți de la a putea ajunge la cele pe care ei le doresc dintre plăcerile vieții, precum și de la posibilitatea căinței pentru necredința și a mântuirii de Foc, și a posibilității de a se întoarce la viața lumească, tot astfel cum s-a făcut și cu popoarele mincinoase de mai înainte de ei, căci ei au fost în mare îndoială cu privire la Mesajul Unicității și al credinței în înviere cu care au venit trimișii; aceasta îndoială conducându-i către necredință.

Surat Fatir

Meccană

🌟 **Dintre obiectivele acestui capitol:** Expunerea manifestării puterii lui Allah și a perfecțiunii creației Sale, precum și a factorilor preamăririi și ai fricii față de El, și credinței în El și menționării semnelor Sale.

🌟 **Interpretarea sensurilor [Tafsir]:**

1 Laudă lui Allah, Creatorul cerurilor și al pământului din neant, Cel care a făcut din Îngeri trimiși care împlinesc poruncile Sale – unii dintre ei fiind însărcinați cu transmiterea revelației profeților lui Allah; și Cel care i-a înzestrat pe ei cu capacitatea de a plini cele ce li se poruncesc. Unii dintre ei au câte două aripi, iar alții au câte trei și câte patru aripi, cu care zboară pentru a împlini cele care li s-au poruncit. Allah adaugă făpturii create de El ceea ce El voințește – în privința membrilor, a înfățișării sau vocii –, căci nimic nu este imposibil pentru El.

2 Cheile tuturor lucrurilor se află în Mâna lui Allah, iar îndestularea, călăuzirea și fericirea pe care El le dăruiește oamenilor, nimeni nu le poate opri; iar ceea ce El oprește dintre acestea, nimeni nu le mai poate trimite după ce El le-a oprit, căci El este Cel Atotputernic, pe care nimeni nu Îl poate învinge, Și Cel Înțelept În creația, hotărârea și orânduirea Sa. 3 O, oameni! Aduceți-vă aminte de îndurarea lui Allah asupra voastră și pomeniți-o cu inimile, gurile și trupurile voastre, prin fapte! Oare mai există vreun alt creator afară de Allah, care să vă dăruiască pe voi cu cele de trebuință traiului, din cer, prin pogorârea ploii, precum și de pre pământ, prin cele pe care le face să încolțească dintre fructe și plante? Nu există altă divinitate adorată într-o dreptate în afară de El! Cum de după aceasta voi vă mai abateți de la Adevăr și născociți lucruri despre Allah, și pretindeți că El ar avea asociați, de vreme ce El [Unicul] este Cel care v-a creat și vă oferă cele necesare traiului?!

🌟 **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Scena groazei necredincioșilor în Ziua Învierii este o scenă teribilă.

2 - Locul în care credința poate fi benefică omului este viața lumească, pentru că aceasta este casa faptelor.

3 - Măreția creării îngerilor indică măreția Creatorului lor.

سُورَةُ سَبَا

الجزء الثاني والعشرون

٤٣٤

سُورَةُ فَاطِرٍ

٢٥ آياتها

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَكِ رُسُلًا أُولِي

أَجْنِحَةٍ مَثْنَى وَثُلَاثَ وَرُبْعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَى

كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ١ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا

وَمَا يُمْسِكُ فَلَا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ بَعْدِهِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢

يَأَيُّهَا النَّاسُ أذكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ هَلْ مِنْ خَلْقٍ غَيْرِ اللَّهِ

يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَآَنِي تُوفُّكُونَ ٣

Surat Saba

434

Juzz 22

وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
 ٤ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ أَلْحِيوُهُ الدُّنْيَا
 وَلَا يَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ٥ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَاتَّخِذُوهُ
 عَدُوًّا إِنَّمَا يَدْعُو حَزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ٦ الَّذِينَ
 كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ٧ أَفَمَنْ زِينَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنْ
 اللَّهُ يَضِلُّ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبَ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ
 حَسْرَتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ٨ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ
 الرِّيحَ فَتُثِيرُ سَحَابًا فُسِّقْنَاهُ إِلَى بَلَدٍ مَيِّتٍ فَأَحْيَيْنَاهُ الْأَرْضَ
 بَعْدَ مَوْتِهَا كَذَلِكَ النُّشُورُ ٩ مَنْ كَانَ يُرِيدِ الْإِعْرَازَ فَلِلَّهِ الْإِعْرَازُ جَمِيعًا
 إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ وَالَّذِينَ
 يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَئِكَ هُوَ يُبَوِّرُ
 ١٠ وَاللَّهُ خَالِقُكُمْ مِنْ تَرَابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ جَعَلَكُمْ أَزْوَاجًا
 وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِعِلْمِهِ وَمَا يُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ
 وَلَا يُنْقَصُ مِنْ عُمْرِهِ إِلَّا فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ١١

4 Și dacă oamenii tăi te socotesc pe tine mincinos, o, profetule, fii răbdător, căci tu nu ești primul profet care a fost tăgăduit de poporul său; ci au mai fost și alte popoare care i-au socotit mincinoși pe profeții trimiși lor, mai înainte de tine, precum 'Ad, Thamud și neamul lui Lot. Și numai la Allah, Unicul, se întorc toate lucrurile, și El îi nimicește pe cei mincinoși, și îi face izbânditori pe profeții Săi și pe dreptcredincioși.

5 O, voi, oameni! Făgăduința lui Allah cu privire la înviere și răsplata în Ziua Judecării este Adevărul cel fără îndoială! Așadar, să nu vă înșele pe voi poftetele și plăcerile vieții lumești în privința pregătirii pentru această Zi, prin plinirea de fapte bune, și nici să nu vă amăgească Șeitan, înfrumusețându-vă ceea ce nu este drept și făcându-vă să vă bazați pe deplin pe viața lumească.

6 O, voi, oameni! Cu adevărat, Șeitan vă este vouă un dușman veșnic. Așadar, luați-l drept dușman, luptând permanent împotriva lui! El nu face decât să-i cheme pe susținătorii săi la necredința în Allah, pentru a face ca destinația lor în Ziua Judecării să fie Focul cel învăpăiat.

7 Cei care nu cred în Allah, urmând lui Șeitan, vor avea parte de chin aspru, iar cei care cred în Allah și plinesc fapte bune, vor avea parte de iertarea păcatelor lor de la Allah și ei vor avea o mare răsplată de la El, în Paradis.

8 Oare acela căruia Șeitan îi împodobește fapta sa rea, încât o socotește bună, este asemenea celui care Allah îi înfrumusețează adevărul și crede în

el? Dar Allah duce în rătăcire pe cine voiește El, și călăuzește pe calea cea bună pe cine voiește El, și El nu înșală pe nimeni. Așadar, o profetule, nu-ți lăsa sufletul să piară de supărare datorită devierii celor rătăciți, căci Allah Preaslăvitul este Bineștiutor a ceea ce ei săvârșesc, și nimic dintre faptele lor nu îi rămân ascunse Lui.

9 Allah este Cel care trimite vânturile prin care mișcă norii, iar Noi îi conducem către un ținut sterp, și prin apa lor înviem pământul, după ce fusese mai înainte arid, prin cele pe care le-am făcut să încolțească pe el dintre plante. Și așa cum am înviat acest pământ după moartea sa, prin plantele puse pe el, tot astfel va fi și învierea morților în Ziua Judecării!

10 Cel ce voiește puterea, în viața lumească sau în Viața de Apoi, să nu o caute decât la Allah, căci numai a lui Allah, Unicul, este toată puterea, în amândouă dintre acestea! La El se înalță cuvântul cel bun, așa cum și fapta cea bună a supușilor Săi El o înalță la Sine. Iar aceia care uneltesc fapte rele, precum încercarea de a-l ucide pe profet (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), aceia vor avea parte de chin aspru. Și uneltirea acestor necredincioși este desființată, și ei nu vor obține astfel ceea ce își doresc.

11 Allah este Cel care l-a creat pe străbunul vostru, Adam, din țărână, apoi v-a creat pe voi dintr-o picătură, apoi v-a făcut pe voi perechi – bărbați și femei, pentru a vă căsători între voi. Și nicio femeie nu poartă vreun prunc și nici nu îl naște, decât cu știrea Lui, Preaslăvitul, și nimic din acestea nu îi rămâne ascuns. Și nici nu-i este sporită viața și nici nu îi scade cuiva, decât ca aceasta să fie înscrisă în Tablele bine păstrate. Cu adevărat, crearea voastră din lut, și mai apoi crearea voastră în faze și înscrierea duratei vieții voastre în Tablele bine păstrate este un lucru ușor pentru Allah.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Delectarea profetului (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) prin veștile ce-i sunt aduse despre profeții de mai înainte de el și popoarele lor. 2 - Semețirea în viața lumească este un factor al îndepărtării de adevăr. 3 - Luarea lui Șeitan ca inamic, angajând măsurile de prevenție necesare, precum pomenirea lui Allah, recitarea Coranului, plinirea faptelor de supunere față de Allah, delăsarea de păcate. 4 - Confirmarea atributului înălțării lui Allah Preaînaltul.

12 Cele două mări nu sunt la fel; una este bună și foarte dulce, plăcută și ușoară la băut, iar cealaltă este sărată și amară, neputând fi băută datorită salinității ei. Și totuși, din fiecare dintre cele două mări mâncați carne proaspătă și moale, adică peste, și scoateți din ele perle și corali, pe care le purtați ca podoabe. Și tu, cel care privești, vezi corăbiile despicând, prin înaintarea lor, marea, pentru ca voi să căutați îndurarea lui Allah prin comerț. Poate că voi veți fi mulțumitori, pentru marile binecuvântări pogorâte asupra voastră!

13 Allah face ca noaptea să intre în zi și-i sporește lungimea, și lasă ca ziua să intre în noapte și o alungește. Și El, Preaslăvitul, a supus Soarele și Luna, fiecare dintre ele alergând către un termen hotărât, știut numai de Allah, iar acesta este Ziua Judecării. Iar Cel care hotărăște toate acestea și le face să se petreacă este Allah, Domnul vostru. A Lui este stăpânirea, iar idolii pe care voi îi chemați în locul Lui nu dețin în posesia lor nici măcar cât pielea unui sâmbure de curmală. Și, așadar, cum de îi adorați voi pe ei în locul Meu?! **14** Dacă îi chemați pe idoli, ei nu aud chemarea voastră, căci ei sunt niște lucruri neînsufleteite, ce nu au viața și nici auz; și chiar dacă ar auzi chemarea voastră, tot nu v-ar răspunde. Iar în Ziua Învierii, ei se vor delasa de voi și vor tăgădui asocierea voastră și adorarea lor de către voi. Și nimeni nu îi poate face cunoscute ție acestea, o, tu, profetule, mai bine decât o face Allah, Preaslăvitul.

15 O, voi, oameni! Voi sunteți cei săraci și în nevoie de Allah, în tot ceea ce vă privește și în toate împrejurimile, iar Allah este Cel Deajuns pentru Sine, care nu este în nicio nevoie de voi, și El este Cel Vrednic de Laudă, atât în această viață, cât și în Viața de Apoi, pentru cele pe le hotărăște pentru supușii Săi.

16 Dacă El, Preaslăvitul, ar voi, să vă nimicească pe voi, v-ar face să pieriți și ar aduce în locul vostru o făptură nouă, care să Îl adore pe El și care să nu-i facă pe nimeni asociat Lui.

17 Căci dispariția voastră prin nimicire și aducerea unei creații noi în locul vostru nu este un lucru imposibil pentru Allah, Preaslăvitul și Preaînaltul.

18 Și niciun suflet nu va purta povara unui alt suflet păcătos. Ci fiecare suflet care a păcătuat va purta păcatul său. Iar dacă un suflet încărcat de păcate va chema pe cineva care să poarte o parte din păcatele lui, nimic din povara sa nu va fi preluată de altcineva, nici chiar dacă cel chemat în ajutor i-ar fi o rudă apropiată. O, tu, profetule! Tu îi previi în privința pedepsei lui Allah numai pe aceia care au frică de Domnul lor, temându-se de cele aflate în știința necunoscutului, și care împlinesc Rugăciunea în cel mai bun mod cu putință. Căci ei sunt cei care trag beneficii din avertizarea ta. Iar acela care se curățește de păcate, cel mai mare dintre acestea fiind politeismul, nu se curățește decât pentru sine însuși, căci beneficiile acestora nu se întorc decât asupra lui însuși, iar Allah nu este în nicio nevoie de adorarea sa, și la Allah este întoarcerea în Ziua Judecării, pentru judecată și răsplată.

Dintre pildele acestor versete: **1** - Punerea în folosința omului a mării, succedarea nopții și a zilei și supunerea soarelui și a lunii sunt dintre binecuvântările lui Allah asupra oamenilor, însă oamenii se obișnuiesc cu existența acestor binecuvântări și ajung să le ignore.

2 - Prostia minților politeiștilor, de vreme ce ei se roagă la niște idoli, care nu aud și nici nu pricep nimic.

3 - Insuficiența și nevoia permanentă manifestate în raport cu Allah este o calitate intrinsecă a omului, în vreme ce atotsuficiența nu îi este specifică decât lui Allah.

4 - Purificarea sufletului se afla în mâna omului, căci el îi este dat spre protecție și păstrare, și, dacă dorește, el se îngrijește de curățirea și îndreptarea sa, sau îl lasă să se piardă, dacă voiește.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ سَائِغٌ شَرَابُهُ وَهَذَا
مِلْحٌ أُجَاجٌ وَمِنْ كُلِّ تَاكُلُونَ لَحْمًا طَرِيًّا وَتَسْتَخْرِجُونَ
حِلْيَةً تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلْكَ فِيهِ مَوَاجِرَ تَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿١٢﴾ يُوبِخُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُوبِخُ
النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي
لِأَجَلٍ مُّسَمًّى ذَٰلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ
تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ﴿١٣﴾ إِنْ
تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دُعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ
وَيَوْمَ الْقِيَمَةِ يَكْفُرُونَ بَشِرْكُمْ وَلَا يُبَيِّنُكُمْ مِثْلُ خَيْرٍ
﴿١٤﴾ * يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ
الْحَمِيدُ ﴿١٥﴾ إِنْ يَشَاءُ يُدْهِبْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿١٦﴾
وَمَا ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ﴿١٧﴾ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ وَإِنْ
تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ جَمَلٍهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ
إِنَّمَا تُذِرُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
وَمَنْ تَرَكَّىٰ فَاِنَّمَا يَتَرَكَّىٰ لِنَفْسِهِ ۗ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿١٨﴾

وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ ﴿١٩﴾ وَلَا الظُّلُمَاتُ وَلَا النُّورُ ﴿٢٠﴾ وَلَا الظُّلُّ وَلَا الْحُرُورُ ﴿٢١﴾ وَمَا يَسْتَوِي الْأَحْيَاءُ وَلَا الْأَمْوَاتُ إِنَّ اللَّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشَاءُ وَمَا أَنْتَ بِمُسْمِعٍ مَنْ فِي الْقُبُورِ ﴿٢٢﴾ إِنَّ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٢٣﴾ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَإِنْ مِنْ أُمَّةٍ إِلَّا خَلَا فِيهَا نَذِيرٌ ﴿٢٤﴾ وَإِنْ يَكْذِبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَبِالزُّبُرِ وَبِالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿٢٥﴾ ثُمَّ أَخَذْتُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ﴿٢٦﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَمِنَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَحُمْرٌ مُخْتَلِفٌ أَلْوَانُهَا وَغَرَابِيبُ سُودٌ ﴿٢٧﴾ وَمِنَ النَّاسِ وَالدَّوَابِّ أَلَا نَعْلَمُ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ وَكَذَلِكَ إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ غَفُورٌ ﴿٢٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَارَةً لَنْ تَبُورَ ﴿٢٩﴾ لِيُؤْتِيَهُمْ أَجُورَهُمْ وَيَزِيدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّهُ غَفُورٌ شَكُورٌ ﴿٣٠﴾

19) Necredinciosul nu este asemenea dreptcredinciosului, așa cum nici cel orb cu cel care vede nu sunt deopotrivă.

20) Și nu sunt asemenea necredința cu credința, așa cum nici întunecimea nu este asemenea luminii.

21) Și nici Paradisul și Focul nu sunt la fel, așa cum nici umbra nu este asemenea dogoarei.

22) Și nu sunt deopotrivă dreptcredinciosul și necredinciosul, așa cum nici cei vii nu sunt asemenea celor morți. Cu adevărat, Allah face pe cine voiește El să audă călăuzirea Sa. Și tu, o, profetule, nu-i poți face să audă pe necredincioșii care sunt asemenea morților din morminte.

23) Tu nu ești decât un prevenitor pentru ei de pedeapsa lui Allah.

24) Noi te-am trimis pe tine cu Adevărul în care nu există nicio îndoială, o, profetule, ca binevestitor pentru dreptcredincioși cu privire la cele promise lor de către Allah dintre răsplăți binecuvântate, și ca prevenitor al necredincioșilor despre pedepsele dureroase pregătite pentru ei. Și nicio comunitate dintre comunitățile de mai înainte nu s-a petrecut, decât venind la ea un trimis de la Allah, pentru a-i preveni cu privire la pedeapsa Sa.

25) Și dacă oamenii tăi te socotesc pe tine mincinos, o, profetule, fii răbdător, căci tu nu ești primul profet care a fost tăgăduit de poporul său. Și popoarele de mai înaintea lor i-au socotit mincinoși pe trimișii lor, asemenea neamului 'Ad și Thamud și neamului lui Lot, cărora le-au venit trimișii lor cu semne limpezi ce probau adevărul

lor, și le-au adus Scripturile și Cartea cea luminoasă, pentru cel care o pricepe și cugetă la ea!

26) Și cu toate acestea, ei nu au crezut în Allah și nici în profeții Săi și nu au considerat drept adevărate cele cu care ei au venit de la El. Apoi Eu i-am nimicit pe cei care nu au crezut. Și cugeta tu, o, profetule, cum a fost mustrarea Mea pentru ei atunci când i-am nimicit!

27) Oare nu vezi tu, o, profetule, că Allah Preaslăvitul a făcut să coboare din cer apa ploii și că Noi am făcut mai apoi ca, prin această apă, să iasă la iveală roduri cu felurite culori, printre care rosu, verde, galben, precum și alte culori, după ce noi am udat pomii cu ea? Iar în munți sunt cărări albe și roșii, precum și cărări întunecate și negre?!

28) Și printre oameni și viețuitoare și vite (precum cămilele, vacile și oile) sunt felurite culori. Cu adevărat, cei care Îl preamăresc pe Allah Preaînaltul și se tem de El sunt cei învățați în privința Lui [și care Îl cunosc]. Pentru că ei i-au cunoscut atributele, și Legile, și indiciile Puterii Sale absolute. Iar Allah este Puternic, ce nu poate fi de nimeni învins, și Preaiertător al păcatelor celor ce se căiesc Lui dintre supușii Săi.

29) Cu adevărat, cei care recită Cartea lui Allah, pogorâtă profetului nostru, făptuind cele cuprinse în ea, și împlinesc Rugăciunea în cel mai bun mod cu putință, și din cele cu care i-am înzestrat dăruiesc pe calea lui Allah pentru Dania obligatorie, precum și în alte moduri, atât într-ascuns, cât și în mod vădit, nădăjduind într-un negoț la Allah care nu pierе. 30) Pentru ca Allah să le dea lor răsplata lor întreagă și să o și sporească din Mila Sa cea mare, căci El este cu putere întru aceasta. Și El, Preaslăvitul, este Iertător al păcatelor celor caracterizați de aceste calități și Mulțumitor în privința faptelor lor bune.

♦ **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Explicarea inegalității dintre adevăr și oamenii săi, pe de-o parte, și între nelegiuire și oamenii săi, pe de altă parte. 2 - Multitudinea profeților (pacea fie asupra lor) trimiși înainte de profetul nostru (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) este un indiciu al îndurării lui Allah și al încăpățănării și îndărătnicirii oamenilor. 3 - Nimicirea celor mincinoși și tăgăduitori este o rânduială divină.

4 - Atributele credinței reprezintă un comerț profitabil, în vreme ce atributele necredinței indică un comerț defavorabil.

31 Și ceea ce Noi ți-am revelat ție, o, profetule, din Carte, este Adevărul în care nu exista nicio îndoială, pe care Allah l-a pogorât pentru a întări ceea ce a fost trimis în Scripturile de mai înainte de ea. Cu adevărat, Allah este Bineștiutor și Limpede Văzător al supușilor Săi, și El revelează fiecărui profet ceea ce comunitatea sa necesita în perioada de timp specifică ei.

32 Apoi, Noi le-am dat Cartea spre moștenire comunității lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), pe care i-am ales printre celelalte comunități. Printre ei sunt unii nedrepți cu ei înșiși, prin săvârșirea celor interzise și delăsarea de faptele obligatorii, și renunțarea la unele fapte preferabile și plinirea a ceea ce este neplăcut. Și printre ei se află și alții care se întrec întru plinirea de fapte bune, cu voia lui Allah, prin plinirea a ceea ce este obligatoriu și preferabil, și delăsarea de ceea ce este interzis și neplăcut. Alegerea și favorizarea acestei comunități și oferirea Coranului, reprezintă o mare îndurare, pe care nimic nu o poate egala.

33 Cei aleși vor intra în grădinile Edenului și vor fi împodobiți în ele cu brățări de aur și mărgăritare, și, în ele, veșmintele lor vor fi din mătase.

34 Și ei vor zice, după intrarea lor în Paradis: „Laudă lui Allah care a îndepărtat de la noi mânia, prin îndepărtarea fricii noastre de a intra în Foc. Cu adevărat, Domnul nostru este Iertător al păcatelor aceluia care își cer iertare dintre supușii Săi și Mulțumitor pentru supunerea lor față de El.

35 El este Cel care ne lasă pe noi să sălășluim în casa statorniceii, din care nu vom mai pleca niciodată, prin Harul Său, ci nu prin puterea sau forța noastră. Și în ea nu ne va mai ajunge niciodată nici oboseala și nici neputința.” Și atunci când Allah a menționat recompensa celor aleși dintre supușii Săi, a menționat și răsplata celor înjosiți dintre aceștia, și anume necredincioșii, spunând:

36 Iar aceia care nu au crezut în Allah, vor avea parte de focul Gheenei și în el vor sălășlui veșnic. Ei nu vor fi condamnați la moarte, pentru a muri și a-și găsi liniște de pedeapsă, dar nici nu li se va ușura lor nimic din chinul Iadului. Cu o astfel de răsplată îl întâmpinăm în Ziua Judecății pe cel care este nerecunoscător față de binecuvântările Domnului Său.

37 Și ei vor striga, cât vor putea de tare, căutând ajutor: „Doamne, scoate-ne pe noi din Foc, pentru a săvârși fapte bune, altele decât noi am plinit în viața lumească, pentru a putea obține Mulțumirea Ta și pentru a fi feriți astfel de chinul Tău!” Iar Allah le va răspunde lor: „Dar oare nu v-am lăsat Noi să aveți parte de o viață lungă pe pământ, astfel încât cel care a vrut să chibzuiească să poată chibzui și să se căiască, plinind după aceasta fapte bune? Și a venit la voi un profet prevenitor în privința chinului lui Allah. Așadar, voi nu aveți niciun argument elocvent și nicio scuză după toate acestea, așadar gustați pedeapsa Focului! Iar pentru cei ce s-au nedreptățit pe ei înșiși prin necredință și păcătuire, nu există niciun ajutor care să-i poată salva de chinul lui Allah sau să-l micșoreze!”

38 Cu adevărat, Allah este Știutorul celor necunoscute din ceruri și de pre pământ și nimic din acestea nu Îi rămâne ascuns. El este Știutorul binelui și al răului ascunse înlăuntrul piepturilor supușilor Săi.

♦ **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Virtuțile națiunii lui Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa) în comparație cu alte comunități. 2 - Diferențierea gradelor de credință ale dreptcredincioșilor presupune diferențierea statutului lor, atât în viața lumească, cât și în Viața de Apoi. 3 - Timpul este pus în grija noastră, pentru ca noi să avem grijă de el, întrucât risipirea acestuia va fi un prilej de regret în Ziua Judecății, atunci când remușcările nu își vor mai avea rostul și nu vor mai fi de niciun folos. 4 - Cuprinderea a tot și a toate de către știința lui Allah.

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ۝٣٦ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْكِتَابَ الَّذِينَ اصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِّنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ بإِذْنِ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ۝٣٧ جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا يُحَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ۝٣٨ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَذْهَبَ عَنَّا الْحَزْنَ إِنَّ رَبَّنَا لَغَفُورٌ شَكُورٌ ۝٣٩ الَّذِي أَحَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِن فَضْلِهِ لَا يَمَسُّنَا فِيهَا نَصَبٌ وَلَا يَمَسُّنَا فِيهَا الْغُوبُ ۝٤٠ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ نَارُ جَهَنَّمَ لَا يُقْضَىٰ عَلَيْهِمْ فَيَمُوتُوا وَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذَابِهَا كَذَلِكَ نَجْزِي كُلَّ كَفُورٍ ۝٤١ وَهُمْ يَصْطَرَّخُونَ فِيهَا رَبَّنَا أَخْرِجْنَا نَعْمَلْ صَالِحًا غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ ۝٤٢ أَوَلَمْ نُعَمِّرْكُم مَّا يَتَذَكَّرُ فِيهِ مَن تَذَكَّرَ وَجَاءَكُمُ الذِّكْرُ فَذُقُوا فَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن نَّصِيرٍ ۝٤٣ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمُ غَيْبِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝٤٤

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَلَا
يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا مَقْتًا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ
كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ﴿٣٩﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَ كُمُ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
أَمْ آتَيْنَاهُمُ كِتَابًا فَهُمْ عَلَى بَيِّنَةٍ مِّنْهُ بَلْ إِن يَعِدُ الظَّالِمُونَ
بَعْضُهُمْ بَعْضًا إِلَّا غُرُورًا ﴿٤٠﴾ إِنَّ اللَّهَ يُمِصُّكُمُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ أَنْ تَزُولَا وَلَئِنْ زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّنْ بَعْدِهِ
إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ﴿٤١﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ
نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ إِحْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ
مَّا زَادَهُمْ إِلَّا نُفُورًا ﴿٤٢﴾ اسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرُ السَّيِّئِ
وَلَا يَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّئِ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّتَ
الْأَوَّلِينَ فَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَنْ يَجِدَ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا
﴿٤٣﴾ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِهِمْ وَكَانُوا أَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُ مِنْ شَيْءٍ
فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ﴿٤٤﴾

﴿39﴾ Allah este Cel care v-a făcut pe voi, o, oameni, să urmați unii altora pe pământ, pentru a vă încerca pe voi în privința celor pe care le veți plini. Acela care nu crede în cele cu care au venit profeții, păcatul pentru necredința sa nu se va întoarce decât asupra lui însuși, și Domnul său nu este cu nimic afectat de necredința sa. Ci necredința celor nelegiuți nu sporește decât numai mânia puternică a Domnului lor. Iar necredința celor răufăcători nu le sporește acestora, decât numai pierzanie, de vreme ce ei au pierdut cele pe care Allah le pregătise lor în Paradis, dacă ar fi crezut.

﴿40﴾ O, tu, profetule! Spune-le acestor politeiști: „Vorbiți-mi despre asociații voștri, pe care voi îi invocați afară de Allah! Ce au creat ei pe pământ? Oare au creat ei munții? Oare au creat ei râurile? Oare au creat ei vietățile de pe el? Sau au ei vreo contribuție în crearea cerurilor, asociindu-se lui Allah? Sau le-am dat Noi lor vreo carte în care ei să aibă vreo dovadă a adevărului adorării celor pe care ei îi fac asociați lui Allah?” Nicidecum! Nimic din toate acestea nu s-a petrecut! Ci nelegiuții nu-și făgăduiesc unii altora decât numai o înșelăciune pentru ei înșiși, prin necredință și păcătuire.

﴿41﴾ Cu adevărat, Allah Preaslăvitul ține cerurile și pământul ca să nu se prăbușească. Iar dacă acestea s-ar prăbuși, nimeni altcineva, după El, nu le-ar mai putea ține! El este Răbdător și Blând, și nu se grăbește cu pedeapsa Sa, și este Iertător al păcatelor acelor care se căiesc dintre robii Săi.

﴿42﴾ Iar acești necredincioși mincinoși au făcut și mai înainte jurăminte puternice și sfinte: de le

va veni lor un trimis de la Allah, care să-i prevină despre pedeapsa Sa, ei vor fi mai fermi și mai bine călăuziți într-un adevăr decât evreii, creștinii și alții în afară de aceștia. Însă atunci când le-a venit lor Muhammed (pacea și binecuvântarea lui Allah fie asupra sa), ca un profet de la Domnul său, avertizându-i în privința chinului lui Allah, venirea lui nu a făcut decât să le sporească lor îndepărtarea de adevăr și legarea și mai puternică de nelegiuire, și nu au împlinit astfel cele asupra cărora s-au legat prin jurăminte puternice, că ei vor fi mai bine călăuziți decât cei ce i-a precedat.

﴿43﴾ Iar jurământul lor pe Allah în privința celor asupra cărora ei s-au juruit, nu a fost cu bună intenție, ci doar o formă de semețire pe pământ și pentru viclenirea oamenilor. Însă viclenia perfidă nu cuprinde și nu se răsfrânge decât asupra neamului ei de vicleni. Și oare acești tăgăduitori vicleni sunt în așteptarea a altceva, afară de rânduiala stabilită a lui Allah, și anume nimicirea lor așa cum i-a nimicit și pe cei asemenea lor, de mai înainte de ei? Dar nu vei găsi nicidecum înlocuire pentru rânduiala lui Allah în privința nimicirii celor tăgăduitori în sensul necăderii acesteia asupra lor, și nici nu vei găsi niciodată vreo schimbare pentru aceasta, astfel încât ea să cadă asupra altcuiva în locul lor, pentru că rânduiala lui Allah este neclintită și hotărâtă!

﴿44﴾ Oare aceia dintre Qurayș care te tăgăduiesc pe tine, nu au purces ei prin lume și nu au cugetat care a fost sfârșitul celor care au mințit și au tăgăduit adevărul mai înainte de ei? Oare nu au avut ei un sfârșit crunt, fiind nimiciți de Allah, deși ei au fost mai puternici chiar decât cei din Qurayș?! Și nimic din ceruri și de pre pământ nu poate să scape de pedeapsa lui Allah, căci El este Atoateștiutor al faptelor acestor mincinoși. Nimic ceea ce ei împlinesc nu Îi rămâne ascuns, și El este Atotputernic în privința distrugerii lor, oricând ar dori.

◆ Dintre pildele acestor versete:

- 1 - Necredința este o formă de atragere a disprețului din partea lui Allah, și este drumul către pierzanie și suferință.
- 2 - Politeiștii nu au nicio dovadă cu privire la facerea de asociați lui Allah, nici din punct de vedere rațional, și nici prin transmiterea vreunei tradiții.
- 3 - Cel nelegiuț va fi distrus pentru nelegiuirea sa, mai devreme sau mai târziu.

45 Iar dacă Allah i-ar pedepsi pe oameni pentru ceea ce au dobândit dintre păcate, El ar face să dispară toți cei de pe fața pământului, cu tot cu averile și dobitoacele pe care ei le dețin. Însă El, Preaslăvitul, îi păsuiește până la un termen hotărât, cunoscut numai de El, care este Ziua Judecății. Și când Ziua Judecății va sosi, atunci Allah va fi cu robii Săi Binevăzător, și nimic din ceea ce-i privește pe aceștia nu îi va fi ascuns Lui, și îi va răsplăti pentru faptele lor, cu bine pentru ceea ce este bun și cu rău pentru ceea ce este rău.

Surat Ya Sin

Meccană

Dintre obiectivele acestui capitol:

Confirmarea Mesajului profeției, precum și a învierii și a semnelor acestora.

Interpretarea sensurilor [Tafsir]:

1 Ya-Sin. Explicații asemănătoare au fost menționate la începutul Surat Al-Baqara.

2 Allah jura pe Coranul cel cu versete pline de înțelepciune, în care nu există niciun neadevăr.

3 Că tu, o, profetule, ești unul dintre profeții trimiși de către Allah supușilor Săi, pentru a le porunci credința numai în El, Unicul, că Dumnezeu adevărat, și îndreptarea adorării numai către El,

4 5 Pe un drum bun și o lege dreaptă! Iar acest drum bun și legea cea dreaptă sunt pogorâte de la Domnul tău, Cel Atotputernic, care nu poate fi de nimeni învins, Cel Îndurător cu supușii Săi cei dreptcredincioși. 6 Noi ți-am revelat ție acestea pentru ca să previi un popor, și anume arabii, cărora nu le-a venit niciun profet mai înainte

pentru a-i preveni, iar ei sunt nebăgători de seamă cu privire la credința cea adevărată și la monoteism. Și tot astfel este și situația oricărui popor care nu a beneficiat de o avertizare, aflându-se în necesitatea unor profeți care să îi îndemne la ceea ce este drept și bun. 7 Cu adevărat, ei au devenit mai îndreptățiți întru a primi pedeapsa lui Allah, după ce le-a fost făcut cunoscut lor Adevărul, prin vorbele profeților Săi, fără ca ei să creadă în acesta. Și ei au rămas în necredința lor față de Allah și de profeții Săi, și fără a plini cele pe care ei le-au primit din Adevăr.

8 Pilda acestora este asemenea acelor care Noi le-am pus lanțuri pe gâturi, și mâinile și picioarele le-au fost legate sub bărbii, și au fost forțați astfel să își ridice capetele lor către cer, fără a putea să le coboare, căci ei sunt cei care au fost ignorați cu privire la credința în Allah și nu s-au supus față de El, și nici nu și-au plecat capetele [întru adorare] pentru El. 9 Și Noi am pus o stavilă dinaintea lor în fața adevărului și am pus o stavilă și din urma lor, și astfel le-am acoperit ochii de la adevăr și ei nu-l mai pot vedea într-o manieră care să le fie benefică. Și toate acestea ca urmare a vădirii încăpățânării lor și a persistenței lor întru necredință.

10 Și este totuna pentru acești necredincioși îndârjiți în privința adevărului, de-i previi ori nu-i previi, o, Muhammed, căci ei nu cred în cele cu care tu ai venit de la Allah.

11 Cu adevărat, cel care a tras foloasele celor cu care tu îi previi, nu este decât acela care crede în Coran și urmează cele aduse de acesta și se teme de Domnul său în singurătate, atunci când nu este de nimeni văzut în afară de El. Așadar, acelaia care este caracterizat de aceste atribute binevestește-i ceea ce îl va bucura întru ștergerea păcatelor sale și iertarea sa și o răsplată generoasă, ce îl așteaptă pe el în Viața de Apoi la intrarea în Paradis!

12 Numai Noi suntem cei care îi readucem la viața pe cei morți, înviindu-i pentru judecată în Ziua Învierii și Noi scriem faptele lor, bune și rele, pe care le-au săvârșit mai înainte în viața lumească, și scriem și cele rămase în urma, după moartea lor, dintre ceea ce este bun, precum o milostenie ce se perpetuează, sau ceea ce este rău, precum necredința. Și toate lucrurile le-am socotit într-o carte limpede, iară aceasta este Tabla cea bine păstrată.

Dintre pildele acestor versete: 1 - Încăpățânarea oprește de la călăuzirea către adevăr.

2 - Plinirea prescripțiilor Coranului și teama de Allah sunt dintre factorii intrării în Paradis. 3 - Virtuțile unui copil dreptcredincios și ale unei milostenii ce se perpetuează, precum și a celor asemănătoare acestora, pentru un supus dreptcredincios.

وَلَوْ يُؤَاخِذُ اللَّهُ النَّاسَ بِمَا كَسَبُوا مَا تَرَكَ عَلَى ظَهْرِهَا
مِنْ دَابَّةٍ وَلَكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى فَإِذَا
جَاءَ أَجَلُهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِعِبَادِهِ بَصِيرًا ٤٥

سُورَةُ يٰس ٤٤٠

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يٰس ١ وَالْقُرْآنِ الْحَكِيمِ ٢ إِنَّكَ لِمِنَ الْمُرْسَلِينَ ٣ عَلَى
صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ٤ تَنْزِيلِ الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ٥ لَتَنْذِرُ قَوْمًا
مَا أُنذِرَ آبَاؤُهُمْ فَهُمْ غَافِلُونَ ٦ لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ
فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ٧ إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَعْنَاقِهِمْ أَغْلَالًا فَهِيَ إِلَى
الْأَذْقَانِ فَهُمْ مُّقْمَحُونَ ٨ وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا
وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ ٩ وَسَوَاءٌ
عَلَيْهِمْ أُنذِرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ١٠ إِنَّمَا تُنذِرُ
مَنِ اتَّبَعَ الذِّكْرَ وَخَشِيَ الرَّحْمَنَ الْغَيْبَ فَبَشِّرْهُ بِمَغْفِرَةٍ
وَأَجْرٍ كَرِيمٍ ١١ إِنَّا نَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَنَكْتُبُ مَا قَدَّمُوا
وَأَثَرَهُمْ وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ فِي إِمَامٍ مُّبِينٍ ١٢

وَأَضْرِبْ لَهُمْ مَثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ
 إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا
 إِنَّا إِلَٰهُكُمْ مُّرْسَلُونَ ١٤ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا
 وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ١٥ قَالُوا
 رَبُّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَٰهُكُمْ لَمُرْسَلُونَ ١٦ وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ
 الْمُبِينُ ١٧ قَالُوا إِنَّا تَطِيرُنَا بِكُمْ لَيْنَ لَمَّا تَتَّبِعُوا لِمَنْ تَرَجَمْتُمْ كُمْ
 وَلِمَسَّكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ١٨ قَالُوا طِيرِكُمْ مَعَكُمْ أَيْنَ
 ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ١٩ وَجَاءَ مِنْ أَفْصَا الْمَدِينَةِ
 رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَاقَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ٢٠ اتَّبِعُوا
 مَنْ لَا يَسْأَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُّهْتَدُونَ ٢١ وَمَالِيَ لَا أَعْبُدُ
 إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تَرْجِعُونَ ٢٢ أَأَتَّخِذُ مِنْ دُونِهِ آلِهَةً
 إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ لَا تُغْنِي عَنِّي شَفَعَتُهُمْ شَيْعًا
 وَلَا يُنْقِذُونِ ٢٣ إِنِّي إِذًا لَفِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ٢٤ إِنِّي ءَامَنْتُ
 بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ٢٥ قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَلَيْتَ قَوْمِي
 يَعْلَمُونَ ٢٦ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ٢٧

13 O, tu, profetule! Dă-le o pildă acestor mincinoși încăpățânați în necredința lor, pentru a lua aminte, iar aceasta este povestirea locuitorilor cetății, atunci când le-au venit trimișii lor.

14 Când am trimis noi la ei, mai întâi, doi trimiși, pentru a-i chema la credința în Unicitatea lui Allah și supunerea față de El, însă ei i-au socotit mincinoși pe cei doi trimiși. Și atunci i-am întărit pe aceștia prin trimitere unui al treilea împreună cu ei, iar cei trei trimiși le-au spus locuitorilor cetății: „Noi trei suntem trimiși la voi pentru a vă chema la credința în Unicitatea lui Allah și urmarea Legii Sale!”

15 Oamenii cetății le-au răspuns trimișilor: „Voi nu sunteți decât niște oameni ca și noi și nu sunteți cu nimic mai presus nouă. Iar Cel Milostiv nu a făcut să coboare asupra voastră nicio revelație, și voi nu faceți decât să mințiți cu privire la Allah prin cele la care voi chemați!”

16 Însă cei trei trimiși au răspuns tăgăduirii oamenilor cetății spunând: „O, voi, oameni ai cetății, Domnul nostru știe că noi suntem trimiși de El la voi, iar acesta este un argument suficient pentru noi.

17 Și noi nu suntem datori decât cu transmiterea limpede a celor ce ne-au fost poruncite nouă să le transmitem, și noi nu deținem puterea călăuzirii voastre.”

18 Oamenii cetății le-au zis trimișilor: „Noi vedem în voi un semn prevestitor de rău; iar dacă nu încetați să ne chemați pe noi la credința în Unicitatea lui Allah, noi vă vom pedepsi și vom arunca asupra voastră cu pietre, până ce veți muri și vă va ajunge pe voi o pedeapsă dureroasă din

partea noastră!”

19 Trimisii le-au răspuns lor: „Semnul prevestitor de rău este în voi, datorită necredinței voastre în Allah și al delăsării de urmarea trimișilor Săi! Oare voi vedeți în noi un semn prevestitor de rău atunci când noi vă reamintim de Allah?! Ci, dimpotrivă, voi sunteți un neam care întrece măsura prin necredința și păcatele comise de voi!”

20 Și de la capătul cetății a venit un bărbat, alergând, de teama tăgăduirii profeților de către neamul său și a amenințării acestora cu uciderea și abuzul, și a zis: „O, neam al meu, urmați cele cu care v-au venit vouă acești trimiși.

21 O, neam al meu, urmați-i pe cei care nu cer de la voi nicio răsplată pentru cele pe care vi le transmit, și care sunt pe drumul cel bun în privința celor pe care vi le transmit vouă de la Allah, primite de ei prin revelație, căci cel care este astfel este demn de a fi urmat.”

22 Și a mai spus acest bărbat sfătuitor: „Și oare ce m-ar putea opri pe mine să nu-L ador pe Cel de care eu am fost creat?! Și oare ce vă oprește pe voi de la adorarea Domnului vostru care v-a creat și la Care, Unicul, veți fi întorși prin învierea voastră pentru a fi răsplătiți?! ”

23 Oare să iau eu într-un nedreptate alți zei în locul lui Allah, Cel care m-a creat pe mine?! Dacă Cel Milostiv ar voi să-mi facă mie un rău, nu mi-ar fi de niciun folos mijlocirea acestor idoli, căci ei nu dețin puterea vreunui beneficiu, și nici a vreunui rău asupra mea. Și nici nu vor putea să mă salveze de răul pe care mi-l va voi Allah, dacă voi muri în necredință.

24 Așadar, dacă eu as lua alți dumnezei pe care să-i ador în locul lui Allah, aș fi într-o rătăcire învederată, adorând ceea ce nu merită a fi adorat și delăsându-mă de adorarea Celui care merită adorarea!

25 Iar eu, o, popor al meu, cred în Domnul meu și al vostru, al tuturor, așadar dați-mi ascultare! Căci mie nu-mi pasă de moartea cu care voi mă amenințați!”

Însă oamenii săi l-au ucis, și Allah l-a făcut să intre în Paradis.

26 27 Și după martiriul său i se va zice, ca o înnobilare pentru el: „Intră în Rai!” Iar atunci când el va intra și va vedea binecuvântările acestuia, va spune cu speranță: „Mi-aș dori ca oamenii mei, care m-au considerat mincinos și m-au ucis, să cunoască cele pe care eu le-am primit, precum iertarea păcatelor și toate cele cu care m-a înnobilit pe mine Domnul meu, pentru ca și ei să creadă asemenea cum și eu am crezut și să primească aceeași răsplată pe care și eu am primit-o.”

◆ **Dintre pildele acestor versete:** 1 - Importanța povestirilor în demersul chemării la Allah.

2 - Credința în superstiții și semne prevestitoare de rău sunt dintre actele necredinței. 3 - Sfătuirea oamenilor credinței este obligatorie. 4 - Dragostea pentru a face bine oamenilor face parte dintre atributele neamului credinței.